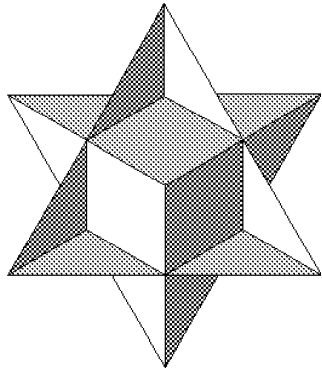

Jan 2003
Jg 97 nr 1

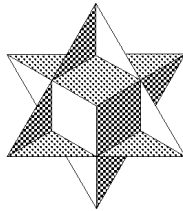
URANIA

Orgaan van de Stichting
Werkgemeenschap van Astrologen

WINTER

Uitgangspunten van de Werkgemeenschap van Astrologen

1. Astrologie is de leer van de universele interdependente van alle verschijnselen en berust op de fundamentele Wet van Analogie.
2. Horoscopie is een praktische toepassing van de astrologie.
3. In de WvA werkt men vanuit één grondgedachte, zowel voor de techniek als voor de duiding, neergeslagen in het APC-systeem. Hiermee wordt het individuele karakter van elk tijd-ruimtelijk verschijnsel zichtbaar gemaakt.

Doelstellingen

De Stichting heeft ten doel de astrologie in dienst te stellen van de menselijke ontwikkeling. Zij tracht dit te bereiken door:

1. Studie en onderzoek van de astrologie.
2. Verdieping van inzicht in de achtergronden en hulpwetenschappen van de astrologie.
3. Onderwijs in de astrologie, haar achtergronden en haar hulpwetenschappen.

Werkwijze

De Stichting ontwikkelt onder meer de volgende activiteiten:

1. Zij organiseert in het centrum van het land bijeenkomsten.
2. Zij stimuleert regionale werkgroepen, de zogenaamde Regio's.
3. Zij geeft lezingen.
4. Zij verzorgt opleidingen.
5. Zij geeft het blad URANIA uit.
6. Zij verzorgt publicaties op astrologisch gebied.
7. Zij beheert een bibliotheek voor haar donateurs.

Correspondentieadres van de WvA

Stichting Werkgemeenschap van Astrologen
Postbus 13131
3507 LC UTRECHT
tel. secretariaat 010 - 453 27 08, fax 010 - 453 18 76

Internet

e-mail secretariaat: stichtingwva@zonnet.nl of
stichtingwva@geocities.com, webadres WvA:
<http://home.zonnet.nl/stichtingwva>

Gironummer

51.71.25 t.n.v. Stichting WvA te Utrecht

KvK inschrijving

nr. 41188295 te Amersfoort

URANIA is het officiële orgaan van de Stichting Werkgemeenschap van Astrologen (WvA), ISSN 1384 - 0290.

Losse nummers zijn verkrijgbaar door overmaking van € 5,00 per exemplaar (+ € 2,00 porto) op gironummer 51.71.25 t.n.v. de penningmeester van de WvA te Utrecht. WvA-donateurs ontvangen URANIA gratis.

Kopij voor URANIA

URANIA verschijnt driemaandelijks. Kopij naar het e-mailadres van de redactie: urania@zonnet.nl, of naar Ingmar de Boer (zie adressen WvA achterin).

Kopij voor het lentenummer 2003 (jg. 97 nr. 2) moet voor 1 maart 2003 in het bezit zijn van de redactie.

Horoscopen in URANIA zijn berekend met behulp van het computerprogramma ASTRAL 3.21. Voor de berekening van de sectorgrenzen wordt gebruikgemaakt van de APC-methode. De planeetposities worden topometrisch en op ware plaats bepaald. Voor de majeure aspecten wordt een orb gehanteerd van 7,5° en voor de mineure aspecten een orb van 3,75° aan weerszijden van het absolute aspect.

Colofon

Redactie: Ingmar de Boer (eindred. & lay-out)
Upageya Elbers
Manja van der Toorn
Red. assistentie: Titia Ram
Druk en afwerking: Drukkerij HumaDruk te Rotterdam

Auteursrechten

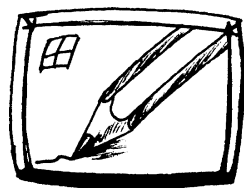
Gehele of gedeeltelijke overname van de inhoud is uitsluitend toegestaan na schriftelijke toestemming van de redactie of met bronvermelding.

De verantwoordelijkheid voor de inhoud van een artikel berust bij de auteur.

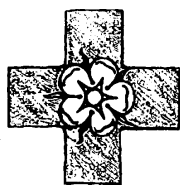
INHOUD

Van de Redactie	Ingmar de Boer 1
Rectificatie URANIA jg. 96 nr. 4	1
ASTROLOGIE - HOE WERKT DAT EIGENLIJK?	Paula Schreurs 2
DE TEKENS VAN DE DIERENRIEM: DE BASIS VOOR DUIDING IN HET WvA-SYSTEEM	Ingmar de Boer 6
EEN KLEURRIJKE MIDDAG IN DE HERFST	Theo Ram 11
DE HOROSCOOP VAN EEN HELDERZIENDE	E.I.K. Esser 12
HET MYSTERIE VAN DE DOOD	Ria Hopman 14
PLANETENSpraak	Upageya 19
Nieuws en actualiteiten	Manja van der Toorn 20
Adressen WvA	achterflap

VAN DE REDACTIE

Wonderwel komen soms dingen bij elkaar, zoals weer in dit nummer van URANIA waar u een aantal artikelen vindt die spreken over de "horizontale en verticale" dimensie van ons bestaan op aarde. Een mooi artikel van Paula Schreurs gaat met name over dit onderwerp. Mijn eigen artikel is gebaseerd op de stof van de cursus *Achtergronden van de astrologie* die ik alweer lang geleden met anderen samen voor de WvA mocht geven. Het artikel van Ria Hopman gaat nog weer verder in het levend maken van gebieden en beginselen; zij benadert die vanuit de kabbalistiek. Drie verschillende stukken die een beeld geven van dezelfde esoterische grondvesten van de astrologie.

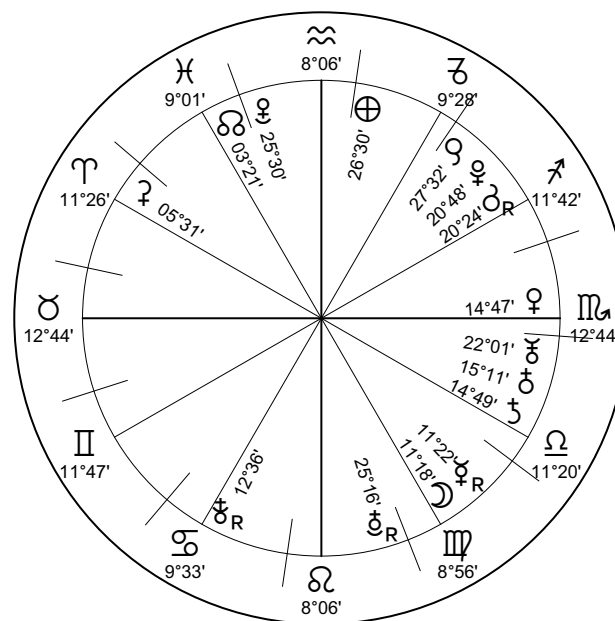

Verder is er een schilderachtige bijdrage van Theo Ram over de werkbijeenkomst van Rita Camphuijsen, de bespreking van een niet-alledaagse horoscoop door Bert Esser, en een *Planetenspraak* met astrologische interpretatie van enkele hobbels op het pad des levens door Upageya. Wel, u ziet, er is geen plaats meer in deze kolom voor meer toelichting: u zult uw weg door dit nummer verder zelf maar moeten vinden. ■

Ingmar de Boer

RECTIFICATIE

In het vorige nummer, URANIA jg. 96 nr.4, is in het artikel van Paula Schreurs *Astrologie in de multiculturele samenleving* een verkeerde figuur geplaatst. Hier volgt de juiste figuur 7a, de horoscoopfiguur van de "broer".

ASTROLOGIE - HOE WERKT DAT EIGENLIJK?

Paula Schreurs

Inleiding

De leer van de astrologie baseert zich op een aantal standaardaannames die ons vanuit de traditie werden overgeleverd. Zo gaat de astroloog uit van een alomvattend kosmisch stelsel waarin de dierenriem een beeld geeft van de dynamiek die achter alle verschijnselen werkzaam is. Daarin hanteert de astroloog de kosmische constellatie als spiegel voor gebeurtenissen hier op aarde. De hedendaagse astroloog ontleent zijn interpretaties aan observaties die door de eeuwen heen werden opgedaan. Met name waar het 's mensen levensloop betreft brengen deze ons zelfs tot uitspraken over de zin en bedoeling van bepaalde gebeurtenissen. Dit is geen kleine pretentie.

Zeker zijn de diepzinnigheid, helderheid en schoonheid van het stelsel zo indrukwekkend dat mensen met enige affiniteit voor organisch denken weinig of geen moeite hebben met deze aannames. Bovendien bevestigen de resultaten in de praktijk ons keer op keer de validiteit van de gehanteerde uitgangspunten.

Toch is het opmerkelijk dat wij ons nauwelijks meer afvragen wat de bestaansgrond is van dit mysterieuze vak. Want, naar het schijnt, ontbreekt de feitelijke grondslag onder onze aannames. En als die grondslag er wel is dan moeten we op z'n minst toegeven dat we die niet kennen.

Nu is het niet de pretentie van dit artikel deze grondslag boven water te krijgen. Wel is het voor schrijfster dezes goed eens aandacht te besteden aan de vraag "Astrologie, wat is dat eigenlijk?". Hoe werkt het en (niet in de laatste plaats) hoe werken wij?

Oude wijsheid

Astrologie werd van oudsher aan ons overgeleverd als de wet van de analogie, ook wel verwoord als "Zo boven, zo beneden". Deze wet is niet voorbehouden aan de astrologie alleen, maar vormt de algemene grondslag voor holistisch denken en divinatiesystemen. Het werpen van munten, stokjes, stenen of kaarten berust ook op deze wet: Het beeld dat de munten of kaarten tonen zegt iets over de toestand van de gooier op dat moment. Astrologie onderscheidt zich echter van deze systemen daarin, dat zij haar gegevens niet haalt uit een (mogelijk toevallige) worp (van munten of kaarten), maar uit objectief waargenomen astronomische gegevens en verifieerbare rekenkundige bewerkingen daarvan. Op grond hiervan komt de astroloog tot uitspraken over fenomenen in de menselijke ervaringswereld en toekomstige gebeurtenissen daarin.

Vooraf het voorspellend karakter van de uitspraken wekt de indruk dat er niet een analoog, maar causaal verband zou bestaan tussen de stand van de sterren en gebeurtenissen op dit ondermaanse. Hiermee meet de astrologie zich een zekere objectieve pretentie aan. Haar reputatie staat of valt daarmee.

Het middelpunt van het universum

Na de oude omenastrologie van Egyptenaren en Babyloniërs ontwikkelden de Grieken de persoonlijke horoscoop. Daarin brachten zij de gehele hemelsituatie in beeld. In die tijd was het wereldbeeld echter nog geocentrisch. De aarde werd gezien als het middelpunt van het universum en de mens als middelpunt van de schepping. Vanuit deze aardse projectie werden de indeling van de dierenriem en de betekenissen van tekens en planeten ontwikkeld. Met deze astrologie van geprojecteerde (= schijnbare) omloopbanen en mens georiënteerde interpretaties werken wij nu nog steeds. Voor het goede begrip is het van belang te beseffen dat deze projectie geheel van onszelf uitgaat.

Verlichting

Astrologie vervulde een centrale plaats in het maatschappelijk verkeer en stond in aanzien. Maar met de Verlichting en het rationele denken kwam deze functie tot stilstand. Sinds de Renaissance was het middelpunt van het zonnestelsel niet meer de aarde, maar de Zon. De invalshoek van het geprojecteerde mens- en godsbeeld was daarmee veranderd.

De mens was niet langer subject, dat is onderwerp van, en onderworpen aan, de schepping. Door het middelpunt van zijn wereldbeeld buiten zichzelf te plaatsen kreeg hij een toetspunt buiten zichzelf. Het denken veranderde daarmee radicaal. De mens kwam los uit zijn subjectieve bevangenheid en kon afstand nemen van zichzelf, kon zichzelf objectiveren. De astrologische benadering paste hierin niet, en tenslotte werd de astrologie naar het land der fabelen verwezen. De Verlichting was aangebroken.

Hoewel astrologen doorgingen met hun werk, ontwikkelde het vak in de eeuwen hierna niet die discipline en eenheid van gedachte die kenmerkend is geworden voor het moderne denken. Deze achterstand is ook nu nog merkbaar en vormt een zekere belemmering in het kenbaar en overdraagbaar maken van het vak.

Wetenschap en winst

Maar evenzeer kwam de communicatie stil te liggen door de keuze die binnen de gevestigde wetenschap werd gemaakt. Met de winst van het rationele, materiële denken werd het

subjectieve aspect uit het denken geschrapt. Dit werkte verbluffend goed uit. Het wereldbeeld werd tot en met de Middeleeuwen immers in ernstige mate bezetgehouden door allerlei verwarrende aannames en vermeende invloeden. In plaats daarvan kreeg men nu zicht op de materiële realiteit en grip op de omstandigheden. Vele causale verbanden konden aan het licht komen en evenzovele vormen van bijgeloof worden afgeschaft.

De opbrengst van deze benaderingswijze was zo overtuigend dat de wetenschap het menselijk subject voorgoed ter zijde schoof als bron van kennis. Aanvankelijk gooide men daarmee het kind met het badwater weg. De zichzelf objectiverende mens leerde denken door alles (ook zijn eigen beleving) buiten zichzelf te plaatsen. Met de introductie van de psychologie kalmeerde deze levenloze benadering en kwam er weer begrip voor het subject als bron van eigen kennis.

Voor de beoefenaars van astrologie bracht dit weliswaar nieuwe ruimte. Maar omdat zij haar materiaal betreft uit astronomische gegevens, exacte rekenmethoden toepast en feitelijke voorspellingen doet blijft zij refereren aan de toetssteen van de exacte wetenschap. Deze (en met hen de maatschappij) vereenzelvigd zich nog vrijwel volledig met het geïsoleerde, objectieve aspect van de werkelijkheid. Daarmee zitten we ook in eigen astrologische kring nog altijd met de vraag hoe het bestaan kan dat een analoog verband (naar het schijnt) als causaal uitwerkt.

De mens als object

We zagen al hoe het objectieve denken veel licht heeft geworpen op de wetten van de materie. Dit geldt ook voor de materie waaruit de mens is opgebouwd. Ons lichaam voldoet aan de wetten van de natuur. Het is onderhevig aan de zwaartekracht, onze fysiologie gehoorzaamt aan de wetten van de chemie en onze zenuwimpuls worden geleid door elektrische signalen. Organen blijken vervangbaar en baby's kunnen worden gekloond.

De mens als biologisch verschijnsel blijkt een object, maakbaar en regelbaar net zoals een auto, de economie, of een neurolinguïstische herprogrammering. Zodra de oorzaak achter een fenomeen gevonden is, wordt de techniek ontwikkeld om het fenomeen te beïnvloeden. De mogelijkheden lijken onuitputtelijk. Het is alleen een kwestie van tijd.

De mens als subject

In de psychologie is duidelijk geworden dat de wetten binnen de menselijke ervaringswereld niet dezelfde zijn als die waaraan de concrete materie gehoorzaamt. In het subject van de mens gaat het om zijn instelling. Naast het kenmerk van persoonlijk karakter en psychische structuur kennen we aan het subject ook een objectieve aspect toe.

Dit komt onder andere naar voren in het handhaven van een beroepsstandaard. Artsen en advocaten bijvoorbeeld leggen

daartoe een eed af die een voorwaarde vormt voor de wettelijke toestemming tot uitoefening van het beroep.

De inhoud ervan kan op meerdere punten haaks staan op de privé-belangen van de persoon of diens omgeving. Het handhaven ervan vergt een zekere lading, die door de persoon zelf moet worden opgebracht. Het menselijke vermogen hiertoe heeft een onbekende bron, maar is algemeen erkend en wettelijk geïnstitutionaliseerd. Wat de wetenschap niet kent, kent de maatschappij van mensen wel. Hierin is de mens instaat een objectiviteit voor anderen te projecteren.

Causaal en analoog

Terug naar onze vraag over de astrologie. Na wat hiervoor over menselijke vermogens is gezegd kunnen we ons afvragen of de astrologie wel in het model van het causale denken past?

Het causale denken gaat ervan uit dat

- gebeurtenissen oorzaak en gevolg kennen,
- gelijke oorzaken gelijke gevolgen hebben: oorzaak A heeft steeds verschijnsel B tot gevolg,
- verschijnselen zich afspelen in de tijd: wanneer ik hier aan een knopje draai, gaat (even later) elders een lichtje aan.
- Causale verbanden zijn op een later moment herhaalbaar.
- Causale verbanden zijn herhaalbaar zijn door anderen,
- toetsingscriteria zijn niet gebonden aan een persoon, en berusten op objectieveerbare wetmatige verbanden.
- Onderdelen zijn isoleerbaar en kunnen los van het oorspronkelijke verband afzonderlijk worden bestudeerd. (wel wordt erkend dat in die geïsoleerde toestand de functie van het onderdeel ten dele onzichtbaar blijft)

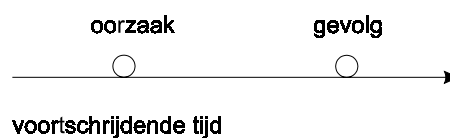

fig. 1

In de oude wijsheid kent het organisch verband van de schepping een ononderbroken eenheid van gelijktijdigheid en resonantie. Deze openbaart zich weliswaar in ieder gebied op een wijze die eigen is aan de toestand aldaar, maar geeft van moment tot moment uitdrukking aan de alom tegenwoordige kosmische toestand. In dit beeld kent het zonnestelsel een interne samenhang. Onderdelen kunnen daarin niet gekend worden door deze uit het geheel te isoleren. In de astrologie is dit bekend. Immers alle planeten oefenen op elkaar een aantrekkings- en afstotingskracht uit. Hun invloeden samen bepalen de toestand van het stelsel dat van moment tot moment een dynamisch krachtenspel kent. Iedere planeet vervult vanuit zijn plaats een functie in het standhouden van andere planeetbanen. Zo is te begrijpen dat een planeet, bijvoorbeeld Venus, op het ene moment vanuit zijn

plaats en relatie met andere planeten een rol vervult die anders is dan op een ander moment. De ene keer is hij spil van het krachtenveld, de andere keer bijkomend van invloed.

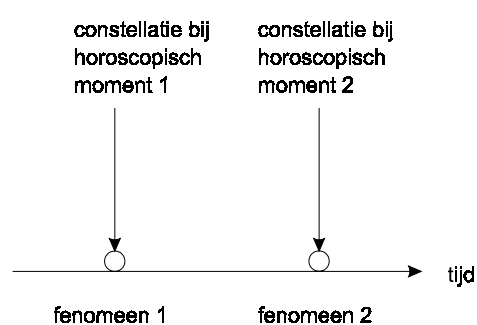
Planeetinvloeden van dezelfde planeet zijn dus

- niet steeds gelijk in feitelijke uitwerking en kennen verschillende niveaus van uitwerking,
- niet herhaalbaar in de tijd,
- niet onderling vergelijkbaar en
- niet isoleerbaar uit de ene en transplanteerbaar naar de andere horoscoop.

Verticaal

Het denken over planeetinvloeden sluit dus niet aan bij het causale model. Oorzaak hiervoor is het **verband in de tijd** dat in de astrologie niet aanwezig is. De spiegelsituatie geldt alleen voor dit unieke moment en betreft de constellatie als geheel.

fig. 2

De astrologie betreft haar gegevens uit een andere dimensie die in de onze wordt geprojecteerd. In de bovenstaande figuur is dit (in navolging op ons taalgebruik) weergegeven als een verticaal verband dat, buiten tijd en ruimte, haaks staat op het horizontale verschijnen in de tijd.

We kennen in onze taal uitdrukkingen als: “een ruggengraat hebben”, “ergens voor gaan staan” en “hou je haaks”, of omgekeerd: “iemand omverkleten” of “platpraten”. Hier wordt in een beeld aangeduid van een realiteit die loodrecht op onze horizontale, materiële, objectieve wereld staat en daarop vanuit een eigen bron kan inwerken. Beide realiteiten komen bijvoorbeeld tevoorschijn in de reclamespot van de politie: “Waar jij voor staat (verticaal) is nodig op straat (horizontaal)”.

Samenvattend

kunnen we zeggen dat de wetenschap zichzelf de beperking van het louter horizontale heeft opgelegd om tot bewijsvoering te kunnen komen. Andersom heeft het analoge denken de eenheid van verticaal en horizontaal niet opgebroken om tot weten te komen.

pag. 4

Voor wie dit leest

Het analoge denken bedient zich van het menselijk subject als meetinstrument. Het zal duidelijk zijn dat (net als de ratio) het subject hiertoe moet worden gevormd en opgeleid. Voor de liefhebber volgt daarom hier nog wat extra toelichting. Het subject van de mens werkt als een energetisch veld. Het is een samenstel van ijlere lichamen waar krachten van uitgaan. Deze kunnen ordenend of juist desintegrerend werken, stuwend of zuigend, inspirerend of uitdovend en nog meer. Zo’n energetisch veld is rond iedere persoon aanwezig, maar kan ook werken in een groep mensen, bijvoorbeeld families, clubverbanden van gelijkgestemden enzovoort. De krachten die uitgaan van het subject zijn niet mechanisch van aard. Magnetisme is er wel aanwezig. Aantrekking en afstoting spelen daarin een rol evenals gelijkgerichtheid en motivatie. Deze kan leiden tot beweging op afstand. Het magnetisch veld heeft geen oorzaak in het materiële veld. Het is er tegelijkertijd met de persoon of groep en is van moment tot moment gelijk aan de toestand waarin de persoon of groep verkeert. Middels het subject kan deze lading in twee mogelijke werkvelden uitwerken. Ten eerste in de gemoedstoestand, de psychische gesteldheid van de persoon (of groep) die deze ladingen bij zich draagt. Hier spreken we van iemands psychische gerichtheid en stabiliteit. Daarnaast en daarboven is het subject voorbestemd drager te zijn van het (objectieve) bewustzijn. In de voldoende gestabiliseerde persoonlijkheid manifesteert zich dit in het middelpunt. In het subject liggen dus meerdere ontwikkelingsopdrachten.

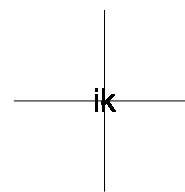

fig. 3

De mens is, zo gezien, niet louter een objectiveerbaar natuurverschijnsel, noch een subject dat zichzelf los van de omstandigheden kan kennen. Hij neemt deel aan beide kengebieden, “het horizontale” en “het verticale”. In dit stelsel vindt hij zichzelf als ik in het kruispunt van beide assen. Hier is zijn presentie volledig.

De wetenschap van het middelpunt

Met deze conclusie zijn we weer terug bij de oude astrologen die de mens zagen als middelpunt van de schepping. Wij weten inmiddels dat de Zon het middelpunt is van het zonnestelsel. Echter in de astrologie plaatsen we onveranderd de mens in het **middelpunt van de beschouwingen**. De horoscopische projectie wordt uitgeworpen vanuit een immaterieel middelpunt, nergens aanwijsbaar, maar overall aanwezig, dat middels haar energetisch veld van moment tot moment de hele schepping doordringt en zich in dit ondermaans bestaan op iedere plaats en in iedere persoon op een eigen wijze openbaart.

URANIA, jaargang 97 nr. 1 (januari 2003)

Hiermee is wel duidelijk dat astrologie haar materiaal betreft uit andere dimensies dan waar zij haar toepassing heeft. De waarnemingscategorieën vragen dan ook om een benadering die daarop aansluit. Hierbij is onder andere belangrijk te bedenken dat:

- de elementen waarmee de astrologie werkt geen materiële dingen zijn, maar zinnebeelden,
- de elementen waarmee de astrologie werkt in hun essentie alleen herkend worden in het verticale veld, dus door een subject,
- een planeet in het zonnestelsel geen “constante” factor is, maar in zijn functioneren interfereert met het grotere verband waarvan hij deel uitmaakt.

Astrologiebeoefening heeft dus het subject van de astroloog nodig als waarnemings- en meetinstrument. Voor de kwaliteit van onze duiding is daarom afstemming van dit meetinstrument (ons subject) nodig. Het subject kan:

- de constellatie van zinnebeelden in hun essentie verstaan (verticaal) en
- het getoonde krachtenveld naar de fysieke verschijningsvorm (horizontaal) vertalen.

Duidelijk is wel dat iedere astroloog met andere associaties werkt en andere prioriteiten hanteert in zijn aanpak. Ook blijkt ieder in de loop der jaren met zijn eigen methode vergroeid te raken.

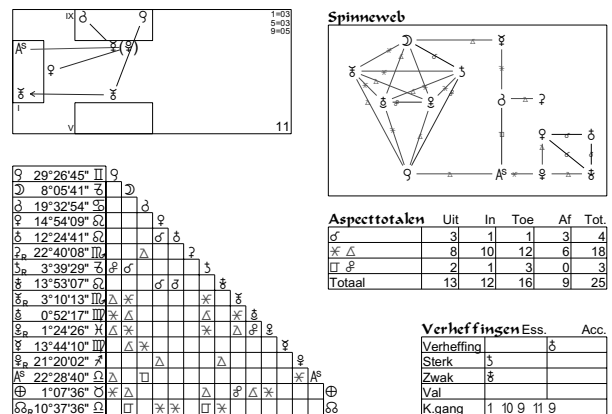
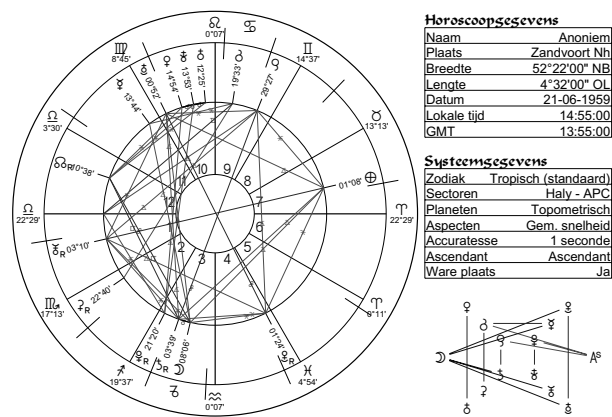
De Werkgemeenschap en haar Regio's

Ram hechtte aan een methodisch gefundeerde aanpak van de duiding. In de *Psycho-astrologische Encyclopedie* noemt hij zijn methode “slechts een methode”, waaraan onvermijdelijk beperkingen zullen kleven. Maar, zo stelt hij “zonder methode krijg je geen resultaat”. Opmerkelijk is nu dat de methode die hij en de zijnen ontwikkelden binnen het gegeven van het geboortemoment zelf blijft, dus in het verticale. De constellatie als geheel wordt opengewerkt door de subject- en objectstructuur eruit te tillen. Daarin is het verticale verband toegankelijk gemaakt voor analyse. In deze analysevorm wordt de eigenheid van de astrologie recht gedaan. Hierdoor lopen we minder kans te werken met artefacten. Dit alles is zeer veel waard.

Ook is het goed ons te realiseren dat we in de Werkgemeenschap onophoudelijk werken aan de onderlinge afstemming van onze persoonlijke meetinstrumenten, ons subject. In de rapportages van de Regio's komt na al die jaren van samenwerken en vergelijken meer en meer overeenstemming tevoorschijn. Met elkaar hebben we ons zó afgestemd dat we bevindingen kunnen uitwisselen. Het zou goed zijn als deze ontwikkelde vakbekwaamheid ook buiten de WvA een bijdrage kan leveren aan een beter begrip omtrent de astrologie. ■

Astral

Merlin's Deluxe Astrology Book

Astral is een deluxe astrologieprogramma. Bijzonder uitgebreid en accuraat, bijzonder mooi om te zien, bijzonder handig in het gebruik. Astral ondersteunt diverse astrologische systemen, waaronder het WvA-systeem. Astral geeft u veel kleurige tekeningen en tabellen, en een professionele afdruk van de horoscoop op papier. Een uitgebreid on-line handboek van ruim 150 pagina's behandelt alle opties en technische achtergronden.

U kunt de sharewareversie van Astral al voor € 7,00 aanschaffen. U kunt het programma dan (met een paar kleine beperkingen) rustig zelf uitproberen. Als u het programma binnen vier weken bestelt, krijgt u dit bedrag zelfs retour! De volledige versie kost € 66,00. Minimum systeemeisen: CPU 486DX-66, Windows 3.11, 256-kleuren scherm.

Merlin's Software
 Postbus 473 * 3700 AL ZEIST
 Web site: <http://www.merlinsoft.club.tip.nl>
 E-mail: merlins.software@club.tip.nl
 Tel: 030 - 6961937

DE TEKENS VAN DE DIERENRIEM: DE BASIS VOOR DUIDING IN HET WvA-SYSTEEM

Ingmar de Boer

Inleiding

Het astrologische systeem van de WvA bestaat uit meer dan alleen een verzameling astrologische technieken. Het duidingssysteem wordt geschraagd door een bijbehorend psychologisch model, vergelijkbaar met een persoonlijkheidstheorie in de psychologie. Daarin ligt in grote lijnen vast hoe de mens in functionele delen is uiteen te leggen, en welke relaties tussen deze delen bestaan.

Het boek *Psychologische Astrologie* van Th.J.J. Ram is een veelgenoemd werk waarin het duidingssysteem grotendeels wordt beschreven.¹ Psychologie komt hierin eigenlijk alleen aan de orde voor zover het nodig is om de principes van de duiding uit te leggen. Ram verwijst naar psychologen van zijn tijd, bijvoorbeeld de psychoanalytici Wilhelm Stekel, Georg Groddeck en de Nederlandse psychiater Maarten Lietaert Peerbolte. Verder noemt hij regelmatig de experimenteel psycholoog Knight Dunlap en het bijzondere experimentele werk van Ludwig Staudenmaier. Op veel plaatsen in het boek wordt echter impliciet verwezen naar een andere bron van achtergrondkennis, de **theosofie**, zonder welke het niet goed mogelijk is om de fijne kneepjes van Ram's beschouwingen te doorgronden.

Het boek *Psychologische Astrologie* is vooral gebaseerd op eigen oorspronkelijke arbeid. Daarbij steunt Ram wat betreft de astrologische duiding vooral op de filosofische analyses die door A.E. Thierens zijn gegeven, maar hij werkt het duidingsmodel op een geheel eigen manier uit. Het astrologische werk van Thierens vormt dus het begin van de ontwikkeling van het WvA-systeem. Maar waar zijn nu de wortels van het systeem te vinden?

Thierens

Thierens werd geboren in 1875. Over zijn leven voor 1906 is niet veel bekend, dat wil zeggen voor de oprichting van het *Nederlands Tijdschrift voor Moderne Astrologie*, later URANIA. Na zijn eerste kennismaking met de astrologie bleek al snel, dat er voor zijn vorsende geest niet voldoende literatuur voorhanden was om de achtergronden van de astrologie diepgaand te kunnen onderzoeken, en het "waarom" van de door astrologen gegeven duidingsregels te achterhalen. Hij kende toen al het werk van Alan Leo, die de astrologie als een esoterische kunst ziet, en verdieping zoekt op het terrein van de theosofie. Thierens deelt niet de manier van afleiden die Leo hanteert, maar hij is inmiddels wel overtuigd van de waarde van de theosofische manier van zoeken, om dichter te komen bij de achtergronden van de astrologie.

Theosofie

Het begrip theosofie komt het eerst voor bij Ammonius Saccas, die leefde in de tweede en derde eeuw van onze jaartelling. Deze wordt gezien als de stichter van de denkschool die wij nu kennen als het neoplatonisme. Hij bedoelde met dit begrip aan te duiden een universele kennis, of gnosis. Het woord betekent letterlijk "goddelijke wijsheid". Dit begrip is veel later opnieuw opgepakt door Helena Petrovna Blavatsky, de stichtster van de Theosophical Society.

Blavatsky werd in 1831 geboren in Rusland. Ze verliet op jonge leeftijd haar geboorteland en bereisde de aardbol van de binnenlanden van Java tot de prairievlakten van Amerika. Op haar reizen kwam ze dingen tegen die ze niet kon verklaren met het verstand en met de kennis die ze tot dan toe had. In India vond ze uiteindelijk mensen die haar dorst naar kennis konden bevredigen. Dit waren degenen die later de "meesters" genoemd zouden worden. Deze meesters vragen haar op zeker moment om een vereniging op te richten. Zij hebben daarmee de bedoeling de wijsheidsleer, de universele kennis die ze in beheer hebben, voor een zeker gedeelte naar buiten te brengen. De Theosophical Society wordt dan opgericht in 1875 in New York, en krijgt als drie doelstellingen mee:

1. het vormen van een kern van universele broederschap,
2. het vergelijkend onderzoek van godsdienst, wetenschap en filosofie, en
3. het onderzoeken van de verborgen wetten der natuur en de latente krachten in de mens.

We kunnen ons voorstellen hoezeer de astrologen uit die tijd geïnteresseerd waren in het soort kennis dat de theosofie bracht. Astrologen beheren een traditie met allerlei regels waarvan de precieze achtergrond niet goed bekend is. In een kennissysteem zoals dat van de theosofie zou misschien een basis kunnen worden gevonden om te kunnen afleiden waarom astrologische standen de betekenis hebben die er door astrologen aan wordt toegeschreven. Hierbij moeten we wel steeds blijven bedenken dat dit "systeem van kennis" slechts één aspect is van meerdere kanten van de universele wijsheid. Door de studie van de theosofie komt Thierens tot een eigen opvatting over de achtergrond van de astrologie, los van Alan Leo, en hij schrijft daarover in URANIA in een serie opstellen met als titel *Cosmologie*. Uit deze reeks is later zijn belangrijkste werk *Natuurfilosofie* samengesteld. Ik wil in dit artikel met name ingaan op de hoofdlijn van dat werk.

Natuurfilosofie

Natuurfilosofie verscheen in 1913.² Het is zeker geen gemakkelijk boek te noemen. Het vormt een inleiding op het belangrijkste werk van Blavatsky, *De Geheime Leer*, geschreven in 1888.³ Dit laatste werk is tamelijk kloek, en Blavatsky zegt zelf dat je een soort van intuïtie moet ontwikkelen om er echt wat van te kunnen maken. Het bevat geen hapklare kennis en het duurt een flinke tijd om het gelezene te integreren en je moet er dus langzaam zelf iets uit maken. Thierens legt zijn bevindingen neer in *Natuurfilosofie* en hij komt daarbij tot de grondslagen van wat later in de WvA het **object** is gaan heten.

Het centrale idee van alle occulte opvattingen over de wereld, is dat de wereld zoals die ons in het algemeen bekend is niet het gehele universum omvat. De materiële wereld, de wereld van de fysici, is maar een deel van de werkelijkheid. Die wereld is slechts het deel dat min of meer toevallig via onze zintuigen tot ons komt. We zouden deze wereld als een plat vlak of een **horizontale** rechte lijn kunnen voorstellen. Het belangrijke idee dat je in alle occulte opvattingen tegenkomt is dat er, als het ware loodrecht op alles wat we kennen als de materiële wereld, kortgezegd nog een andere "dimensie" bestaat. We kunnen ons dat voorstellen als: we hebben lengte, hoogte, en breedte, en er is daarnaast nog een grootte die iets wezenlijks bepaalt over wat er zich in onze wereld afspeelt. Thierens noemt die grootte **dichtheid**. Hij noemt de fysieke wereld het grofste niveau, het dichtste niveau, en ergens hoog, gezien in die andere dimensie, is het fijnste niveau. Op de **verticaal** liggen de werkelijke oorzaken van alle verschijnselen, die op dit vlak, in de fysieke wereld plaatsvinden. Dus alles wat bestaat correspondeert met een onstoffelijke oorzaak of afschaduwing op deze verticale dimensie, via het principe van analogie.

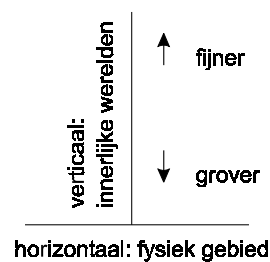

fig. 1

We kunnen ons voorstellen dat alle oorzaken liggen op een verticale lijn, zodat er ergens op die lijn een **eerste oorzaak** is die alle andere oorzaken en gevolgen in gang zet. Die eerste oorzaak ligt bij het begin van de schepping bovenaan bij het meest fijnstoffelijke punt op de verticale lijn. Thierens begint dan ook met de schepping van de natuur te beschrijven, geheel naar het patroon dat in *De Geheime Leer* is neergelegd, en stelt het allereerste begin, de oorzaak, letterlijk oer-zaak, voor door een punt. Het punt is het symbool van een toestand die nog alle mogelijkheden tot uitbreiding, alle mogelijkheden tot uitstralen heeft. Het punt stelt het meest fijnstoffelijke principe voor, het begin.

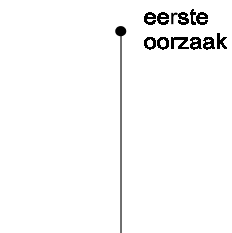

fig. 2

Wat er "in den beginne" is, dus voor de schepping van het universum, is een soort oermaterie, om precies te zijn de abstractie van alle soorten materie die kunnen bestaan. Daarbij kunnen we denken aan de wateren waarover Gods geest zweefde in het bijbelboek Genesis.⁴ In *De Geheime Leer* wordt het genoemd **aether**, of met een Sanskriet-woord **mūlaprakṛti**. In dit verband is het uiteraard wat merkwaardig als je het hebt over materie. We spreken hier over het allerfijnste. Het gaat echter niet zonder meer om een andere betekenis van het woord materie. Als het scheppingsproces vordert, blijkt dat er verband is tussen de oermaterie van het begin, en de materie van de fysici. We kunnen zeggen dat alles wat zich op de verticaal afspeelt in zekere zin geestelijk, en in andere zin stoffelijk is. We kunnen dit misschien vergelijken met een voorwerp dat zich in een elektrisch veld bevindt, bijvoorbeeld een regendruppel in een onweerswolk, waar zich twee polen vormen, in dit geval een geestelijke en een stoffelijke pool. In een gebied of levende eenheid geldt, dat wat relatief lager of dichter is steeds de vorm is, dat wil zeggen het voertuig van dat wat relatief hoger of fijner is. Het begrip eerste oorzaak is uiteraard een pure abstractie, en misschien is het wel zo dat elk wezen in het universum een voorganger heeft en elke fase een voorafgaande fase kent. Er is al iets, zouden we kunnen zeggen, maar dat iets is fijner dan alles wat wij ons kunnen voorstellen, fijner dan alles in de ons bekende natuur, of fijner dan alles waarover we afspreken met elkaar te zullen spreken. Het begrip waarmee dit fijne in uiterste zin wordt beschreven is **het absolute**, datgene waarin per definitie geen **relativiteit** meer is te vinden.

Aries

We kunnen ons voorstellen dat dit absolute wordt voorgesteld door een punt, dat wil zeggen een instantie met in zich de kracht om uit te dijen, uit te stralen, die langzamerhand in de oermaterie een belletje gaat blazen. De uitbreidende kracht gaat de oermaterie als het ware opzijduwen tot er een bepaald evenwicht van krachten wordt bereikt. Daarbij kunnen we ons afvragen: waarom gaat het punt zich eigenlijk uitbreiden? We moeten daarbij in het oog houden dat het niet gaat om het punt op zich, maar om het punt als iets "zich uitbreidends". Dit is de definitie van wat we geest noemen, het archetypische vermogen om zich uit te breiden, de ultieme potentialiteit. Geest is het allereerste, en dat is een zich uitbreidend iets. Het symbool daarvan is de punt, of de punt in de cirkel.

Het geheel waarover we spreken is een model dat bestaat uit symbolen die bepaalde verhoudingen tot elkaar staan. Thierens heeft het hier over absolute geest en absolute stof. Het eerste punt is absolute geest. Op het moment dat we dit concreet gaan maken door er een voorbeeld bij te denken merk je dat de “geest” relatief is ten opzichte van alles wat daar nog boven zou kunnen zijn. Je moet het model eigenlijk plaatsen “midden in de lege ruimte”. We gaan met begrippen ontleend aan het concrete denken aan de gang, maar die lenen zich niet zonder meer voor het voorstellen van abstracte inhouden. We moeten dus onszelf steeds blijven herinneren dat de concrete begrippen symbool staan voor de abstracte inhouden. Dat betekent ook dat er veel verschillende manieren zullen zijn om hetzelfde verhaal voor te stellen.

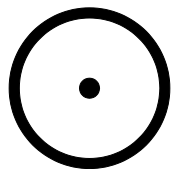

fig. 3

Taurus

Ruimte zonder materie is moeilijk voor te stellen. Een van de belangrijke occulte denkbeelden is de dat ruimte zonder geest niet bestaat, en dat materie een belletje is, dat geblazen is in de oermaterie. Dus het is eigenlijk precies andersom dan we misschien zouden denken. Alle vormen zijn belletjes die geblazen zijn in iets wat vol is, in plaats van in iets wat leeg is, als druppels water of als borrelende druppels in een aquarium. Dit beeld komt van de theosofe Annie Besant.⁵ Zij noemt het in goed Engels “bubbles in koilon”. Het Griekse woord koilon betekent dan de oermaterie. In de moderne fysica zijn ideeën te vinden die hier sterk aan doen denken. Dit eerste punt is de eerste fase van het scheppingsproces. Dit koppelt Thierens rechtstreeks aan het teken **Aries**. Daarmee bakent hij een fase af op de verticaal. De terugwerking die de oermaterie geeft koppelt hij vervolgens aan **Taurus**. De essentie van stof is dus weerstand, terugwerking. De definitie van stof is: datgene wat terugwerking geeft.

Gemini

Dit komt overeen met wat Blavatsky over geest en stof zegt. Zij ziet Thierens’ geest en stof samen als het eerste van zeven gebieden, de eerste fase van het wereldproces van oorzaak en gevolg. Bij Aries is geest, en bij Taurus stof, en zonder dat die een **relatie** met elkaar hebben is niets mogelijk. Er ontstaat een relatie tussen het uitdijende punt en de bel in de oermaterie. De relatie koppelt Thierens aan het teken **Gemini**.

Cancer

De bel staat als het ware onder spanning, en dan volgt er een terugwerking die iets toevoegt aan wat geest oorspronkelijk was. Deze toevoeging vergroot het zelfbewustzijn van de oorspronkelijke eenheid en vormt zo de essentie van **bewustwording**. Thierens koppelt deze vierde

fase aan het teken **Cancer**. Met deze vierde fase is een nieuwe eenheid gevormd die stabiel is, en die kan verschijnen op een volgend gebied. Thierens geeft de tekens Aries tot en met Cancer, die samen de vier elementen Vuur, Aarde, Lucht, en Water vormen, in zijn boek weer in een reeks van vier diagrammen, hier weergegeven in licht gewijzigde vorm in de figuren 4 en 5.

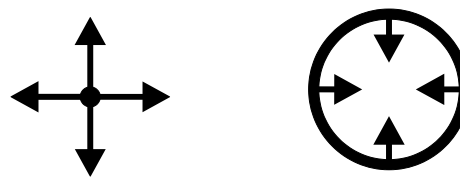

fig. 4a: vuur als uitstraling, aarde als terugwerking

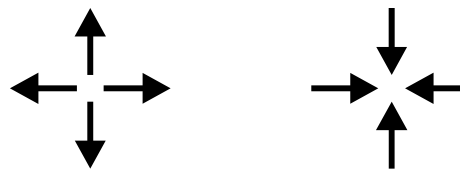

fig. 4b: lucht als relatie, water als bewustwording

De vier elementen

Elke fase in het proces is noodzakelijk voor het ontstaan van een volgende, of liever, elke fase is een noodzakelijk gevolg van de voorafgaande fasen. Je zou kunnen zeggen, als je een van de elementen uit het proces weghaalt, dan blijft er “niets” over, en implodeert het geheel als het ware. We kunnen de bel voorstellen als zeer klein, of oneindig klein.

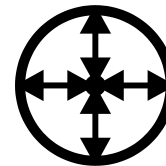

fig. 5: de vier elementen verenigd

We moeten hierbij bedenken dat het niet gaat om de wet van drie, maar echt om de vier elementen. Hieruit komt uiteindelijk de wet van twaalf voort, en daaruit komt dan weer het drievoud naar voren. We kunnen het principe van het heilige viervoud, de Pythagoreïsche tetraktys, ook weergeven met een oud symbool, een driehoek van Pythagoras opgebouwd uit tien punten, of zoals gebruikelijk in de kabbalistiek gebruikelijk is een driehoek opgebouwd uit de vier letters van de naam van God.

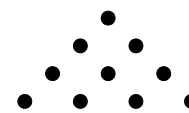

fig. 6

Moeilijk in voorstellingen als deze is, dat je onwillekeurig gaat spreken over opeenvolging in de tijd. Het gaat stikt genomen niet om een tijdsverloop, maar wel om onderlinge afhankelijkheid van de verschillende factoren. Gelijktijdigheid en opeenvolging vallen op de verticale as als het ware samen, een beetje zoals in de natuurkunde wanneer wordt gerekend met een infinitesimaal klein tijdsinterval.

Abstract en concreet

Wat belangrijk is als je deze dingen bestudeert, is dat je niet opvattingen uit andere modellen daar tussendoor moet weven. Er is openheid voor nodig die al gauw verstoord wordt wanneer je bijvoorbeeld allerlei gevoelens in de strijd gaat werpen. Als we werkelijk geïnteresseerd zijn in hoe het zit, dan is je enige mogelijkheid het maken van een abstract **model**. Het model stemt vaak niet in alle opzichten overeen met de werkelijkheid, maar we kunnen er iets mee doen. We moeten het model voortdurend blijven zien als een complex van symbolen. Misschien zijn we nog niet eens zo geïnteresseerd in hoe het werkelijk is, maar meer in hoe Thierens zijn model construeert, of in hoe wij dat model kunnen gebruiken om tot een dieper begrip te komen van de verschijnselen op ons vlak. Als we met zo'n verhaal als dit beginnen, dan beginnen we midden in een abstracte ruimte: in het niets beginnen we een punt te zetten. Het heeft geen enkele referentie met welke concrete werkelijkheid dan ook - en dat is ook de essentie van deze fase - en uiteindelijk komen we bij die werkelijkheid en dan blijkt dat het geheel iets zegt over hoe de werkelijkheid in elkaar zit.

De drie cycli

Dat het viervoud een afgesloten fase vormt, is dus wezenlijk. Wat vervolgens gebeurt is dat er een nieuw middelpunt ontstaat uit de vorige eenheid. Dit wordt de kern op het volgende gebied. We kunnen ons voorstellen dat in de oermaterie een soort belletje of kolkje ontstaat. Dat belletje brengt als het ware een trilling op gang op het volgende gebied. De nieuwe eenheid geeft op het nieuwe gebied een grotere "dichtheid". In een cyclus van twaalf fasen gebeurt het dus driemaal dat er een nieuwe eenheid tot stand komt, en er zijn zo dus drie hoofdfasen te onderkennen. Deze drie hoofdfasen vormen elk het begin van de ontwikkelingscyclus van de bijbehorende eenheid. Thierens onderscheidt drie van deze ontwikkelingscycli.

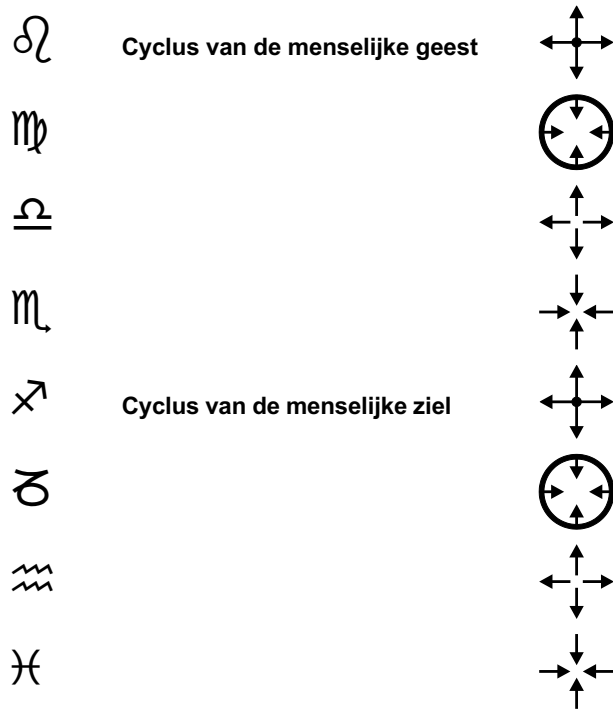
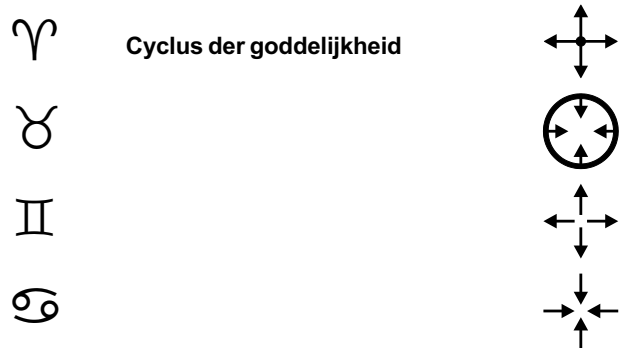

fig. 7

Bij Aries begint de **cyclus van de goddelijkheid**, bij Leo begint de **cyclus van de menselijke geest** en bij Sagittarius begint de **cyclus van de menselijke ziel**. We kunnen deze drie op onderling analoge wijze gevormde fasen zien als aanleg, wezen en werkelijkheid, dat wil zeggen ze verhouden zich als zodanig tot elkaar. De drie cycli doorlopen elk alle twaalf fasen die onderling ineengrijpen en vormen zo drie niveaus waarop de duiding van de horoscoop kan worden betrokken. De drie cycli worden in hun geheel door Thierens uitgewerkt in verschillende van zijn boeken, en ook zijn model voor de duiding van de kaarten van de kleine arcana in zijn boek *Tarot in de praktijk* is een speciale uitwerking van deze visie.⁶ Deze visie vormt ook de basis voor de bespreking van de wet van twaalf in Ram's *Psychologische astrologie*, en we vinden deze ook terug in de latere WvA-boeken zoals in het deel van J.C. Bakker in het boek *Astrologie*.^{7, 8}

Natuurfilosofie	Cyclus	Bakker in Astrologie
goddelijkheid	♈ - ♋	ongelimiteerd-ongericht (♈ - ♋)
menselijke geest	♈ - ♉	gelimiteerd-ongericht (♈ - ♉)
menselijke ziel	♈ - ♊	gelimiteerd-gericht (♈ - ♊)

fig. 8

De menselijke ziel of **persoonlijkheid** is het deel van de mens dat denkt, voelt en handelingen initieert. Met de menselijke geest bedoelt Thierens hier de **menselijke monade**, dat is de entiteit mens, het reïncarnerende ik, het blijvende gedeelte van de mens, dat steeds een deel van zichzelf uitzendt naar de lagere gebieden om zich daar steeds opnieuw gedurende een leven te gaan uitdrukken.

Thierens noemt de menselijke monade ook wel het ego, hetgeen zoals we weten het Latijnse woord voor ik is. De **goddelijkheid** is het hoogste aspect in de mens. In hoogste zin vormt de mens een eenheid met de **Logos** oftewel God. De drie cycli laten de mens dus zien in drie aanzichten, als drie **ikken**, namelijk als Logos, als reïncarnerend ik en als persoonlijkheid. In de tweede druk van Ram's *Psychologische astrologie* worden deze drie gekoppeld aan de drie functies van het ik in de opvatting van Lietaert Peerbolte.^{9, 10} Ram leidt uit deze drie ikken de structuur van het subject af. Het subject is een onderwerp op zich, dat ik hier niet zal bespreken. Ik kan misschien volstaan met te zeggen dat waar in dit artikel het woord ik wordt gebruikt telkens sprake is van het ik in de zin van een subject dat via het hier besproken model van de wet van twaalf in contact komt met het object.

Theosofie	Lietaert Peerbolte
Logos	synthetiserend ik
monade	actueel ik
persoonlijkheid	superego

fig. 9

Noumenaal en fenomenaal

Thierens beschijft vervolgens nog een vierde cyclus, de **cyclus der natuur**, de cyclus van het fysieke, die de resultante is van de drie andere, of die zoals Thierens het zegt, zich verhoudt tot de drie andere als **fenomenaal** tot **noumenaal**.¹¹ Deze cyclus loopt weer van Aries tot en met Pisces, en geeft datgene aan waarvoor op het fysiek gebied al oorzaken in het werk zijn gesteld. Het ik dat bij deze fase hoort is de mens in zijn fysiek lichaam, we zouden kunnen zeggen: het is het ik of bewustzijnscentrum dat door de neurowetenschappen in de hersenen wordt gezocht, en dat de waarnemingen en de verrichtingen van het lichaam coördineert.

De wet volgens welke de noumenale oerbeelden (archetypen) tot fenomenen worden is de **wet van analogie**, die stelt dat wat boven is gelijkens heeft met dat wat beneden is. Deze wet, als overbrenger van het oerbeeld, werd in de Griekse filosofie (volgens Thierens) soms aangeduid met het begrip **gnomon**. Thierens vergelijkt het overbrengingsmechanisme met dat van het sciopicon, de toverlantaarn (we zouden nu zeggen diaprojector), die de oerbeelden kan projecteren op elk projectievlak dat in de lichtbundel wordt geplaatst. Plato beschreef het mechanisme in de bekende grotvergelijking met een vuur dat schaduwen op een muur geeft.¹² Het beeld verschijnt pas, wordt pas een fenomeen, op het moment dat ergens een projectievlak wordt geplaatst. Elk projectievlak geeft een eigen specifieke verhouding tussen noumenaal en fenomenaal, of anders gezegd, tussen universeel en partieel.

De reïncarnerende mens

Nemen we Thierens' cyclus van de menselijke geest in beschouwing, dan zien we dat de drieslag monade :: persoonlijkheid :: fysiek lichaam zich opnieuw verhoudt als aanleg :: wezen :: werkelijkheid.¹³ Hier zien we de bekende drieslag **geest :: ziel :: lichaam**. Samen vormen deze drie de gehele mens. Geest is hier dat betrekkelijk blijvende

deel dat zich periodiek uit, en in elk leven een deel van zichzelf uitzendt om ervaring op te doen in de dichtere gebieden, niet te verwarren met het begrip geest als tegengestelde van stof. Deze drie wezensdelen komen in de geboortehoroscoop terug als Zon, Maan en Ascendant, of liever gezegd de onderlinge verhouding van geest, ziel en lichaam wordt erdoor aangegeven. De Zon is hier Apollo. Samen noemen we deze drie het **karakter**, en het Pars is hiervan de samenvatting. Het Pars geeft informatie over de onderlinge verhouding van persoonlijkheid en monade, en het gebied waarop dit levensthema het best tot uitdrukking kan worden gebracht. Het moet daarom worden geduid voor de mens als reïncarnerend ego. Het duidt dus strikt genomen geen persoonlijk geluk aan, zoals de term gelukspunt misschien zou doen vermoeden.

De sectoren

De wet van twaalf vinden we ook in de horoscoop als de sectoren. De sectorheren zijn de kosmische beginselen van de tekens die in de horoscoop worden verankerd, individueel gemaakt of **geïndividualiseerd**, wanneer op het moment van geboorte de menselijke monade de coördinatie en verantwoording wordt gegeven over het dan al gedeeltelijk gevormde lichaam. Daarbij kunnen we bedenken dat de tekens de **kosmische** wet van twaalf vormen, analoog aan de Logos, en de sectoren de **individuele** wet van twaalf, analoog aan de menselijke monade. De drieslag monade :: persoonlijkheid :: fysiek lichaam of geest :: ziel :: lichaam vinden we in de individuele cyclus terug in de sectoren 5 :: 9 :: 1. Deze drie sectoren symboliseren de eigenlijk de mens zelf in aanleg, wezen en werkelijkheid, of zoals men in de theosofie zegt, wil, wijsheid en werkzaamheid. Ram duidt in *Psychologische astrologie* (overigens in navolging van Thierens) deze drieslag in psychologische zin als willen :: denken :: doen.^{14, 15} De objectduiding voor praktische doeleinden wordt echter niet, of soms slechts ten dele, gebaseerd op het hier beschreven model. De achtergrond van het object wil ik in een toekomstig artikel als geheel behandelen, en ik zal er nu niet verder op ingaan.

Waardering

Hiermee hebben we Thierens' afleiding van de tekens en enkele latere uitwerkingen van zijn model bekeken. Het doel van zijn werk was, zoals gezegd, een filosofische onderbouwing te geven van de astrologische grondprincipes, zodat een meer rationele benadering van de duiding mogelijk werd. Als we naar kijken naar het WvA-systeem, en hoe dit zich op basis van zijn werk heeft ontwikkeld tot een betrekkelijk goed overdraagbaar duidingsstelsel, waarmee het mogelijk is door het zelf toepassen van het principe van analogie tot precieze en oorspronkelijke duidingsuitspraken te komen, dan moeten we concluderen dat zijn doel op dit punt zeker voor een deel is bereikt. De redenering die hij volgt is nog niet helemaal uitgekristalliseerd in *Natuurfilosofie*, maar is zeer intelligent opgezet, oorspronkelijk en bijzonder inventief te noemen. Dit werk geeft wel de basis van zijn ideeën, maar in zijn andere werken geeft hij steeds opnieuw uitleg rond de thema's die hij hier al heeft

aangesneden. Ik heb zijn werk in elk geval met veel plezier gelezen en hoewel het mij zeker niet makkelijk viel hem overal te volgen heb ik bij het lezen steeds opnieuw sterk het gevoel dat zijn benadering een van de weinige is die de astrologie werkelijk recht doet. Zijn model is in *Natuurfilosofie* geplaatst tegen de achtergrond van een grote kennis van theosofie en esoterische literatuur. Uit de vergelijking van zijn model met andere modellen uit de wereld van de esoterie kunnen we zien dat hij met zijn model ongetwijfeld een universele lijn te pakken heeft. Echter als dat zo is, moeten de contouren van zijn dierenriemmodel in de astrologische traditie zichtbaar zijn, met name in de tijd voor de overlevering door Griekse en Romeinse schrijvers. In het tweede gedeelte van dit artikel dat gepland staat voor het lentenummer van URANIA, zal ik onderzoeken of daarvan in de Oudheid inderdaad iets is terug te vinden, in het bijzonder in de dierenriemtekens van de Babyloniërs. ■

Noten

1. Ram, Th.J.J., *Psychologische astrologie*, Becht, Amsterdam, 1949, 2e dr.
2. Thierens, A.E., *Cosmologie: wetenschappelijke opstellen (natuurfilosofie)*, Luctor et Emergo, Den Haag, 1913
3. Blavatsky, H.P., *The Secret Doctrine: the Synthesis of Science, Religion, and Philosophy*, Theosophical Publishing Company, London, 1888
4. Gen 1 : 2
5. Besant, A. and Leadbeater, C.W.L., *Occult Chemistry*, Theosophical Publishing House, Adyar, 1951, 3rd ed.
6. Thierens, A.E., *Tarot in de praktijk*, W. Gorter Jr., [1928?]
7. *Psychologische astrologie*, p. 5-6
8. Esser, E.I.K., Cosman, H. en Bakker, J.C., *Astrologie*, Strenghtolt, Naarden, 1977, p. 60-61
9. *Psychologische astrologie*, p. 78-81
10. Lietaert Peerbolte, M., *Het mystieke streven: psychologisch gezien*, Servire, Den Haag, [1940], p. 109 e.v.
11. *Natuurfilosofie*, p. 63-64
12. Plato, *De Staat*, boek VII (Stephanus' nummering: 511e-515a) Het woord gnomon komt overigens in het gehele werk van Plato niet voor. De betekenis die door Thierens wordt gegeven staat ook niet in het standaard Griekse woordenboek van Liddell & Scott.
13. Deze notatie heb ik geïntroduceerd en toegelicht in *Logica, taal en betekenis in de astrologische duiding*, in URANIA jg. 95 nr. 2 (april 2001), p. 23-29.
14. *Psychologische astrologie*, p. 117
15. Thierens, A.E., *Cosmologie: astrologie als levensteer*, Luctor et Emergo, Den Haag, 1912, p. 56

EEN KLEURRIJKE MIDDAG IN DE HERFST

Theo Ram

Een prachtige herfstmiddag met indrukwekkende wolkenpartijen en het silhouet van vele kale bomen, zwart aftekenend tegen grote stukken strak blauw met een lage zon. Dit was het decor waartegen Rita Camphuijsen haar voordracht voor de donateurs van de WvA hield, in de Villa van het landgoed de Reehorst te Driebergen. Kleur! Daarover ging het deze middag. Rita bracht voor de pauze op haar geheel eigen wijze haar ontdekkingsreis in kleurenland, die ruim 20 jaar geleden is begonnen. Zij gaf aan de hand van door haar vormgegeven kleurencirkels uitleg over primaire en complementaire kleuren. Als een rode draad liep de gevoelsmatige kleurervaring van allen door haar presentatie.

Haar betoog mondde uit in de kleurenweergave van een horoscoop. Deze bestond uit 13 ringen, allen verdeelt in het gehele kleurspectrum. Per ring was een knopje aan te brengen in een kleurvak, afhankelijk van de stand in teken van de beschouwde planeet. Rita had gekozen om de kleurencirkel met magenta te beginnen bij Υ . Op deze wijze werden 12 planeten en het \oplus op unieke wijze ten opzichte van elkaar gerangschikt. Het was verbluffend om te zien hoe zo'n geheel een kleurindruk op je achter laat.

In het deel na de pauze liet Rita een door haar gemaakte adventkalender zien. In een zwart front zaten 30 cirkelvormige gaten, elk met de grootte van het aantal graden dat de maan de betreffende dag doorloopt. Achter de gaten was een draaibaar opgestelde in kleuren verdeelde cirkelsegmentenschijf aangebracht. Deze segmenten waren van transparant papier gemaakt. Erachter stond een lamp. Door het openen van een zwart afdekcirkeltje werd de kleur zichtbaar van het teken waarin de maan op de betreffende dag staat. Rita liet ons zien wat het verschil is tussen kleuren in dan wel op stof en lichtgevende kleuren, zoals deze laatste creatie. Het geheel was op zeer artistieke wijze vormgegeven en er waren dan ook een aantal donateurs die enthousiast vroegen of Rita voor hen ook zo'n kalender wilde maken.

Het is op deze schriftelijke manier nauwelijks mogelijk om uw een goede indruk te geven van deze middag. U had er ook bij moeten zijn. Rita, je hebt laten zien hoe je met de nodige creativiteit en het gereedschapskoffertje van de WvA tot een zeer originele uiting op het gebied van astrologische symboliek kunt komen. Hartelijk dank! ■

DE HOROSCOOP VAN EEN HELDERZIEENDE

E.I.K. Esser

Omdat helderziendheid door onze hele samenleving nog lang niet als normaal beschouwd wordt, is men wellicht geneigd hier een uitzonderlijke horoscoop te verwachten. Een eerste blik op deze figuur doet geenszins vermoeden dat we een adembenemend avontuur tegemoet gaan. Maar we zullen straks zien dat er toch iets speciaals in deze mens zit dat haar enigszins uittilt boven de doorsneemens. Eerst wat naders over de eigenaar van deze horoscoop.

Deze vrouw is geboren in Nieuw-Zeeland, is in de veertig, moeder van een kind en hertrouwd. Het is een boerendochter, weet wat werken is, maar ontdekte als kind reeds dat ze dingen gewoon wist en zag, die anderen niet konden opmerken. Haar vader had een tiental paarden en zij wist precies te zeggen wat een bepaald paard op dat moment mankeerde. Haar vader begon hier later wat serieuze aandacht aan te besteden toen het duidelijk werd dat ze altijd gelijk had. Op iets oudere leeftijd begon ze het ook toe te passen op mensen. Wanneer ze op straat liep met haar ouders kon ze ineens ontsteld stil blijven staan terwijl ze zei: "Mama die meneer is heel erg ziek." Tegenwoordig begint ze een praktijkje op te bouwen, maar zoals we aanstonds zullen zien ontmoet ze ook veel onbegrip en wantrouwen, hetgeen een deel van haar diepste probleem is, want ze weet zelf best dat haar waarnemingen voor het overgrote deel raak zijn. Ze heeft een bescheiden, ongecompliceerde en opgewekte natuur, maar men komt niet gauw te weten wat er werkelijk in haar omgaat.

De figuur

Zoals bekend zijn de sleutelwoorden voor Aries, zelfstandigheid, directheid en eenvoud. De plaatsing van Zon in Aries in sector zes maakt evenwel dat het typische "zichzelf willen zijn" van Aries aan banden gelegd wordt door dienstbaarheid en werk. Van de vrijheidsdrang van deze vrouw moet een heel stuk ingeleverd worden aan werken in opdracht, en die opdrachten komen van de samenleving (hr. 11 in 6), van patiënten.

Het temperament bepaald door Scorpio, is gepassioneerd, geladen en versterkt haar doordringend vermogen. Fysiek taai.

De Maan

Haar **levenshouding**, nader bepaald door de Maan in teken en sector, geeft een geheel ander beeld. De Maan in Capricornus maakt dat ze zich niet gauw geeft en emotioneel liever de kat uit de boom kijkt.

Maar het is ook een typische stand voor mensen met een sterk beeldend vermogen. Weten we nu dat die Maan tevens in 4 staat, dan worden de beelden op de binnenkant van haar ziel geprojecteerd. De Maan staat dubbel negatief: de beelden hebben de neiging aan die binnenkant te blijven hangen. Ze moet als helderziende dan ook gevraagd worden naar wat ze doorkrijgt en ziet, en doet het minder gemakkelijk uit zichzelf, hetgeen ook tot uiting komt in het ingaand vierkant van de Maan op hr. 12 uitgaand conjunct hr. 11 (oplossingen voor de patiënten). Met die uitgaande conjunctie van Vulcanus moeten we ook rekening houden. Subjectief betekent het, dat het analyserend verstand nog teveel vast zit aan het grote geheel, anders gezegd, ze is meer natuurlijk (intuïtief) ingesteld dan verstandelijk. Ze heeft iets tegen "moeilijke woorden" zegt ze, alhoewel ze beslist niet dom is.

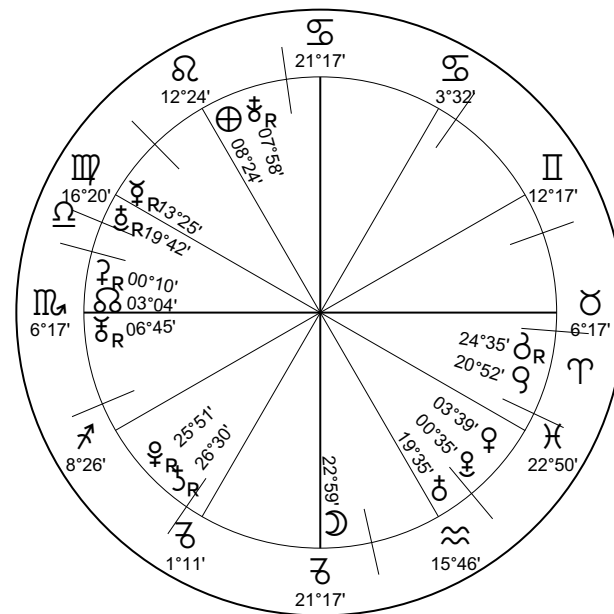

fig. 1

Deze Maanstand is evenwel nog niet voldoende om helderziende te zijn, zoals we zullen zien. In de meeste gevallen zijn hier de hypothetische planeten mee gemoeid. De Maan die een sleutelpositie inneemt is via een driehoek verbonden met Hermes en Pluto. (conjunct) Hermes in verheffing in 11 en in uitgaand sextiel met Neptunus in de ascendant, zorgt dat interactie en verkeer met de hogere gebieden mogelijk wordt. Via Pluto zijn ook Persefone en Demeter erin betrokken.

Het moet de lezer opgevallen zijn dat alle drie de super-es-planeten een conjunctie vormen met een van de “lagere”, die hun kracht naar de aarde brengt. Die drie: Pluto, Saturnus en Venus zijn overigens onderling ook weer verbonden, terwijl via Venus in Pisces uitgaande driehoek Neptunus (een fraaie mystieke stand), het hele patroon op de ascendant uitkomt. Neptunus in de ascendant is natuurlijk onmisbaar voor een dergelijke praktijk van schouwen, want die slecht alle materiële grenzen.

Subjectstructuur

Het subject kort samengevat: De sterk beeldvormende Maan bedient zich van informatie uit onstoffelijke gebieden (hypothetische planeten) welke door Neptunus naar buiten gebracht wordt, of in gewoon Nederlands: de persoonlijkheid van deze mens staat in dienst van de hogere gebieden, ook al houdt haar lichaam haar voortdurend op de aarde met alle consequenties van dien (gevechten van het aardse bestaan).

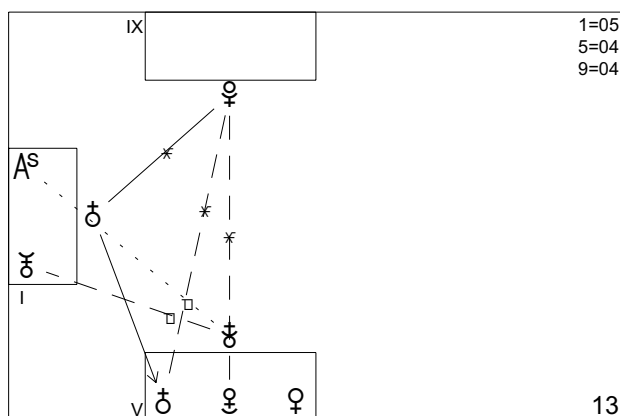

fig. 2, 1-5-9-cyclus

Objectcyclering

Ook de aanleg in de objectcyclering bevestigt het een en ander. Een redelijk goede 1-5-9 maakt dat er sprake is van creatieve arbeid in plaats van louter reproductieve werkzaamheid. Duidelijke nadruk ligt er op de cyclus 9-10-11-12 van de kwantiteit (met als sterkste sector 12) en in de creativiteitscyclus op de 3-6-9-12 (met eveneens als zwaartepunt 12)

Deze laatste cyclus interpreteren we meestal als rationele denkbaarheid, maar hij is veel ruimer. Eigenlijk gaat het in de 3-6-9-12 om het kunnen leggen van verbanden, en dat doet geborene dan ook. Het moet overigens duidelijk zijn dat het hier niet gaat om praktische arbeid, organiseren of management (1-4-7-10), en evenmin om gevoelsarbeid, kunst of psychologie (2-5-8-11). Met in het subject een Jupiter ingaand conjunct Ascendant mogen we geen creatieve denkbaarheid verwachten. Jupiter die haar hr. 2 is, bevestigt dat haar financiële situatie zwak is. Saturnus in 2 maakt dat ze altijd het nodige geld zal hebben, maar meer ook niet. In de kwantiteit tenslotte zorgt de 9-10-11-12 voor een vermogen tot verspreiding en onderricht. Ze heeft geen aspiraties tot les geven (Jupiter!), maar één ding is wel

zeker dat ze door haar onmiskenbare resultaten de aandacht vestigt op haar vak en het onwillekeurig propageert. Deze hecht gestructureerde cyclus brengt ons als vanzelf naar de kwintessens van de horoscoop: het **Pars**.

Wat het Pars in 10 eigenlijk wil zeggen hoef ik hier niet omstandig uit te leggen. Maar wat wel altijd interessant blijft is om te zien hoe het door de diverse elementen in de figuur is onderbouwd. Het Pars is immers de les die geleerd moet worden om tot completering van de persoonlijkheid te komen, en daar hebben we niet altijd veel zin in omdat het gepaard gaat met oud zeer (in de “Schaduw” neergelegd).

1. Hr. 3 uitgaand conjunct hr. 10 zegt ons dat er nog weinig aandacht voor carrière maken is, het is een beginstadium.
2. De Maan, die zoals we zagen hier een centrale functie heeft, legt veel nadruk op de 4e sector. Ze wil graag in haar eigen vertrouwde omgeving werken en in haar binnenwereld zijn, maar ze wordt gedwongen naar buiten (10) te komen, zoals hr. 6 in 1 uitgaand vierkant Pars in 10 laat zien. Een zeer werkzame en productieve stand overigens.
3. Bovendien loopt hr. 5 ingaand conjunct op het Pars in 10 (en ingaand vierkant op de ascendant), en haar verlangens moeten wijken voor meer verantwoordelijkheid naar buiten toe.
4. Het contact per vierkant tussen Pars en de Maansknoop (vorige incarnaties) wijst er op dat ze die verantwoordelijkheid in het verleden heeft willen ontlopen (sector 12).

Samenvattend zou ik willen zeggen dat we hierin een sterk staaltje van karmische voorbestemdheid kunnen zien. Ze wil die bekendheid eigenlijk niet, maar ze moet. En dat lukt haar ook met die solide Zon-Saturnus driehoek, en ondersteund door het dynamisch sextiel van Mars met Zon. Ze weet wat ze waard is, maar heeft geen zin in het gevecht. Ze wil thuis blijven, maar wordt door het leven gedwongen de boer op te gaan (Maan in 4 ingaand vierkant Zon in 6). Bij de een is het het zakenleven, bij een ander is het wetenschappelijk werk, bij haar “helderziendheid”.

Een bijkomstigheid is tenslotte nog dat ik graag zou willen weten of er iemand is die mij de horoscoop van deze begaafde vrouw zou kunnen duiden zonder de drie hypotheten? Neptunus op de ascendant is namelijk van toepassing op miljoenen mensen. Bovendien zou het het ingaand vierkant van Uranus op Neptunus volgens de klassieke methode doen vermoeden dat ze er nogal eens naast zit, maar dat moet ik helaas fel ontkennen. Het tegendeel is waar. ■

HET MYSTERIE VAN DE DOOD

Ria Hopman

Als inspiratiebron vermeldt Ria Hopman de lezingencyclus Het Mysterie van de dood, seizoen 1996-1997 van Daniël van Egmond, Stichting Arcana, Bilthoven. [Red]

“Dood is dood. Zo dood als een pier en doder kan niet.” Over die uitspraak van mijn vader was geen discussie mogelijk. In een hemel of een hel geloofde hij niet en er was geen leven na de dood. Zei hij! Als ik er nu bij stil sta dan zie ik het kind, dat ik was, naar hem opkijken en voel ik de twijfel. Diezelfde vader nam me immers ook mee naar de rooms-katholieke kerk, waar hij een functie had in het kerkbestuur. Als hij tijdens de hoogmis met het “centenbakje” langs de banken liep om de offergave op te halen zag ik hem iets uitstralen dat hem in mijn ogen bijzonder maakte. Ik zag zijn enthousiasme voor het werk voor de kerk, waarin meneer pastoor zo ongeveer het tegenovergestelde beweerde over dood, hemel en hel dan mijn vader mij erover zei.

Toen hij gestorven was heb ik afscheid genomen van een ontzettend dood lichaam, doder kan niet. Maar hoe kon het dan dat ik ruim 600 kilometer van huis “wist” dat hij niet meer op aarde was, alsof hijzelf me gewaarschuwd had? Hoe kon het dat ik “wist” dat ik zo snel mogelijk naar huis moest? Wat te zeggen over die droom, waarin hij, alleen herkenbaar voor mijn moeder, terug komt om te vernemen hoe het met ons gaat?

Het gebeurt me, de laatste tijd steeds meer, dat ik me dankbaar gestemd voel over de plek waar ik ben opgegroeid. Mijn vader kon de dingen des levens met een zodanige stelligheid beweren dat het de twijfel in mij wel wakker moest maken. Argumenten, voor of tegen, tolereerde hij niet. Hij glimlachte slechts bij al mijn vraagtekens. Hij gunde mij mijn vragen. Ik heb daardoor de paradox, de tegenstellingen, van het leven al heel jong, proefondervindelijk leren kennen. Ik heb daar nu profijt van, want in de poging iets te begrijpen van het mysterie van de dood of welk mysterie dan ook, heb ik maar heel weinig aan rechtljng denken in termen van oorzaak en gevolg, van gisteren naar morgen. Het mysterie vraagt om een andere manier van denken. Het is een kennen met, en een luisteren naar het hart, in een houding van overgave. Het is onmogelijk iets te zeggen óver het mysterie. Woorden krijgen een andere functie. Ze kunnen niet meer doen dan, zijn bedoeld om, herinneringen wakker te maken.

Alles wat ik (= de mens) van het mysterie kan begrijpen is nooit meer dan een fragment. Het is belangrijk dit te beseffen want het is eigen aan het mens zijn datgene, wat tot het

bewustzijn doordringt, tot norm te verheffen vanuit een behoefte aan zekerheid.

Model

Het betekent dat alles wat ik hier, noodgedwongen in woorden, aanreik nooit dé waarheid kan zijn, het is geen afbeelding van de werkelijkheid. Het is een poging om het mysterie, dat niet te verbeelden is, toch in een beeld te vangen en een soort bedding te doen ontstaan waarin mijn levenservaringen betekenis krijgen, een structuur die ergens naar verwijst. Dat ergens heeft geen woorden of, vanuit een ander perspectief gezien, juist heel veel. Een heel ander model, ook als het in eerste instantie tegengesteld lijkt, kan naar dezelfde onderliggende betekenissen verwijzen. Door de eeuwen heen zijn de diepere lagen van het leven telkens weer ervaren, op vergelijkbare wijze, binnen de verschillende grote tradities. Bedoeld wordt het contemplatief ervaren, waarin sprake is van een uitgetild worden boven het normale dagelijkse bewustzijnsniveau in een openstaan voor iets dat ontzagwekkend is, tegelijkertijd schrikwekkend en intiem. Het betekent onder andere dat wat ik zie, voel en ruik aan een lichaam dat vergaat, slechts één aspect is van het mysterie. Zintuiglijke ervaring is niet de enige kennisbron.

Vijf niveaus van werkelijkheid

Om iets te begrijpen van het mysterie van de dood, is het nodig iets te leren van het mysterie mens. Om het mysterie mens te begrijpen is het nodig stil te staan bij het mysterie van het heilige. De vraag of God bestaat is niet te beantwoorden met argumenten. Als iemand aan de tuinman vraagt wat rozen zijn, zal de goede man niet proberen dat uit te leggen of te beargumenteren. Hij zal die persoon mee nemen naar zijn tuin en ze laten zien. Precies zo is er iemand nodig die vragenstellers de weg wil wijzen, zodat zij iets van het mysterie van **de heilige** kunnen ervaren. De religies zijn ontstaan om die taak op zich te nemen.

Het Heilige, de Oergrond, het Al, kan zich tonen op ontelbare wijzen, aangepast aan wat mensen, volkeren en individuen, nodig hebben. De Heilige, God, is de manier waarop het heilige zich openbaart. De heilige heeft de structuur van de mens. Want de mens is geschapen naar Gods beeld en gelijkenis (Genesis 1), wat wil zeggen dat de mens een afbeelding is van de structuur van de heilige. Dat betekent, onder meer, dat de mens een samengaan is van 5 zielen, van 5 niveaus van werkelijkheid, waarvan de zintuiglijke werkelijkheid er één is. Het uitsluitend bewust zijn op het zintuiglijke niveau wordt, binnen de tradities,

gezien als bewustzijnsvernaauwing. De andere aspecten zijn er namelijk ook! Ik ben op aarde al in de hemelen! Alleen als de 5 zielen volledig tot uitdrukking kunnen komen, leef ik bewust in die 5 werelden. Dan wandel ik met God en kan ik doen wat mijn taak is op deze aarde, namelijk een brug zijn tussen hemel en aarde. Mens zijn begint niet bij de geboorte en eindigt evenmin met de dood. Het menselijk bestaan is een soort carrière, waarvan de geboorte en de dood bepaalde fasen zijn.

Waartoe ben ik op aarde?

In de hemelen zijn de gewone aardse begrippen van ruimte en tijd niet van toepassing. Er kunnen de meest onlogische dingen gebeuren. Iets van de sfeer ervan komt tot uitdrukking in het droomleven en wordt verhaald in mythen. De aardse kwantiteit is er onbekend. Alles is er geordend naar kwaliteiten, zoals **liefde, schoonheid, gestrengheid, genade, glorie, mededogen, heerlijkheid**. Al die kwaliteiten leven in mij. Ik ben geen eenheid, maar een veelheid. Ik ben vele ikken en ik verras mijzelf zowel in positieve als in negatieve zin, omdat ik niet één ik ben én omdat ik weinig zelfkennis heb. Goede ikken gaan in de hemel naar plaatsen met de kwaliteit van het goede, slechte naar plaatsen met de kwaliteit van het slechte. In de hemel is de morele keuze tussen goed en kwaad niet mogelijk omdat tegengestelde kwaliteiten er niet samen kunnen komen. Dat kan alleen in de fysieke wereld waar ruimte en tijd heersen. Hier kan ik een keuze maken voor goed of kwaad. Hier op aarde kan ik de kwaliteit veranderen en dicht bij God komen, de graal vinden of de schat, en uitgroeien tot zijn of haar gelijkenis. Ik ben op aarde om het vermogen tot kiezen te ontwikkelen en een eigen vrije wil. Het bestaan op aarde is voorwaardenscheppend voor wat er na de dood allemaal mogelijk is. Het leven op aarde is bedoeld om te zaaien, zodat die zaden na de dood meer en meer tot groei kunnen komen.

Kabbalah

In de Joodse Kabbalah heet de aarde: de wereld van **assiah**. Het belangrijkste voedsel voor de aardse ziel, de **nephesh**, zijn de zintuiglijke waarnemingen. Er wordt onderscheid gemaakt tussen positief en negatief. De meer negatieve waarnemingen werken als vergif. De eerst volgende wereld, na de aarde, is de wereld van **yetzirah**.

De creatieve imaginatie, het bewust oproepen van beelden die behoren tot de religieuze traditie, is de toegangspoort tot deze wereld en voedsel voor haar ziel, de **ruach**. Ook hier bestaat onderscheid tussen positief en negatief. In de wereld van **briah** wordt de ziel, **neshamah**, gevoed door abstracte patronen, door universele structuren, de "heilige geometrie".

De wereld van **atziluth** is de wereld waarin de goddelijke emanaties direct ervaren kunnen worden zonder tussenkomst van allerlei structuren. Het onderscheid tussen ik en de ander/de heilige verdwijnt. De ziel, **chayah**, ontwikkelt zich in het contemplatieve gebed als ik transparant word en mij volledig in liefde kan openen.

Yechidah, die tot het niveau van Adam Kadmon behoort, is het "centrum" van waaruit de mens van moment tot moment tegenwoordig wordt gesteld en waarin hij ook weer van moment tot moment wederkeert.

De vierde en de vijfde ziel worden meestal niet apart besproken. Zij worden, ook in het vervolg van dit artikel, opgenomen in de neshamah.

Adam Kadmon, uit Knorr von Rosenroth, Kabbalah Denudata, Frankfurt 1684

De Adem

Het mensbeeld in de christelijke traditie is nauw verbonden met de Heilige. Het is de relatie met de Heilige die mij tot mens maakt. Genesis 2: YHVH Elohim schiep de Adam uit de stof van de aardbodem en blies vervolgens in de neus van Adam en aldus werd die mens tot een levende ziel. De adem is een proces, iets dat in beweging is, iets dat wordt ontvangen en teruggegeven. In meditatie en contemplatie is het mogelijk de ademhaling te beleven als een proces van scheppen. De ademhaling is, als neshamah, een kracht die uit gaat van de heilige, als ruach de wind, de beweging van die levenskracht en als nephesh, de fase van rust in de onderbuik. Het transparant en open zijn voor de heilige en het laten gebeuren maken het vervolgens mogelijk te voelen dat de adem ook weer teruggetrokken wordt. Er is een voortdurende wisselwerking. De heilige ademt uit, de mens ontvangt. De heilige ademt in, de mens geeft terug.

In het rustpunt, op het aardse niveau van de nephesh, bevindt zich het keuzemoment. Hier ontstaat de neiging tot vasthouden, een niet volledig teruggeven aan de heilige.

Naarmate er meer achterblijft is de aandacht van de mens steeds minder geopend naar de Heilige en meer naar de aarde toegekeerd. Soms is dat letterlijk voelbaar in het lichaam. De aandacht trekt weg in de onderbuik, de adem wordt hoog, de schouders worden strak. Kenmerkend voor een verstoorde nephesh is dat alles wat ontvangen wordt, begrepen wordt als bezit. Ik ga mezelf waarnemen als een autonoom ik, als het centrum van de wereld waar alles om draait, en alles wat er gebeurt is belangrijk voor dat ik. In de westerse cultuur is ergens de idee ontstaan dat juist deze ontwikkeling aangemoedigd dient te worden. De contemplatieve traditie daarentegen zegt dat de mens, voor zover hij zich dingen toe-eigent en meent dat autonomie hetgeen is waar het in essentie om gaat, dood is. Mensen zijn bewegingen en kunnen alleen bestaan bij de gratie van relaties. Het kenmerk van leven is het proces van geven en ontvangen. In de mate waarin dit geven en ontvangen onmogelijk is geworden is de mens dood. In de fysieke dood sterven al die toegeëigende aspecten mee, want daarin zit geen leven. In de mate waarin er beweging is, is er leven en dat blijft voortbestaan na de dood.

Horizontale en verticale invloeden

Het bestaan is, op elk onderscheiden niveau, een samengaan van verticale en horizontale voorwaarden, invloeden en krachten. Het verticale is de levenskracht van de heilige, het tegenwoordig gesteld worden. Maar de heilige adem moet op het horizontale niveau ergens door ontvangen worden. Op het niveau van assiah behoeft het fysieke voorwaarden waarin de nephesh tot rust kan komen. Er moet dus, heel basaal, een lichaam zijn. Als er iets gebeurt met dat lichaam, het komt bijvoorbeeld onder de auto, dan is er niet meer voldaan aan de horizontale voorwaarden en kan de adem niet meer ontvangen worden. Als anderszins Gods adem beetje bij beetje wordt teruggetrokken, sterft het lichaam omdat het niet meer tegenwoordig gesteld wordt. Het gaat om een evenwicht tussen beide. In het dagelijkse leven drukken de horizontale voorwaarden zich uit in de wet van oorzaak en gevolg. Het verticale dient zich aan in toevalligheden, nieuwigheid, mysterie.

Meditatie

Via meditatie, in het stil worden, als gedachten en gevoelens gewoon door gaan zonder dat ze nog de aandacht trekken en als ik leer niet langer te reageren op zintuiglijke indrukken, wordt ik ontvankelijk voor subtielere invloeden. Het bewustzijn kan transparant worden voor de wereld van yetzirah en in nog diepere meditatie kunnen er ook aspecten van de wereld van briah in door ringen. In de religieuze ervaring van *ruimte zijn* zonder al te duidelijke contouren is het mogelijk de beweging van incarnatie, het van moment tot moment geboren worden en het van moment tot moment sterven, te ondervinden. In het **aanwezig** zijn opent het bewustzijn zich voor het tijdloze, het eeuwige nu, voor het kwalitatieve van de kosmos en voor dat wat is. Op weg naar het **belofde land** betekent terug naar de permanente ervaring van de **aanwezigheid** van de heilige. In het verhaal van Jezus in het Nieuwe Testament gaat het over een wakker

worden voor de dimensie van de heilige om het koninkrijk Gods te zoeken en niet langer meer bezig te zijn met de rijkdommen van de aarde.

De mens als beweging

Zijn is activiteit. Alles wat bestaat wordt van moment tot moment tegenwoordig gesteld. Het is niet iets wat af is of klaar ligt. De filosoof Heidegger schrijft over de mens als activiteit in 3 aspecten:

1. In de wereld zijn. Mens zijn is een open zijn naar de wereld. In de paradox van de eindige mens en de oneindige wereld en de wisselwerking daartussen ontstaat een uniek individu. De opdracht is mij zo ruim mogelijk te maken en ontvankelijk, opdat de wereld, de werkelijkheid aan mij onthuld kan worden. Niet ik geef betekenis, maar ik ontvang betekenis naarmate ik meer en meer ruimte wordt. Als patronen, gewoonten en geheugen als een sluier gaan werken tussen mij en de wereld treedt er een verhardingsproces op, het ik. Dit ego is een automatische, op gewoonte gebaseerde reactie op de wereld, waardoor die wereld zich steeds minder aan mij kan tonen.

2. In de tijd zijn. Dit kent eenzelfde paradox. Als begrensd mens met een beperkte levensduur ben ik geopend naar de onbegrensde tijd. Ik word mede bepaald door mijn persoonlijke geschiedenis, de geschiedenis van mijn cultuur en mijn gerichtheid op de toekomst. In het open zijn in de tijd kunnen zich nieuwe aspecten tonen van opgedane ervaringen. In de tijd zijn betekent ook gericht zijn op dat wat plaats vindt in de wereld aan de andere kant, als het lichaam gestorven is.

3. Met anderen zijn. Dankzij leven en communiceren met anderen kom ik tot zelfbewustzijn, het bewustzijn dat ik een individu ben.

4. Met de Heilige zijn. Dit vierde aspect wordt door Daniël van Egmond toegevoegd. Ik ben met de Heilige op die momenten waarop er sprake is van het overstijgen van zowel de wereld, als de tijd, als de andere mensen.

Als ik me niet (meer) kan openen naar het oneindige van de wereld, de tijd, de ander en de Heilige, sluit ik mezelf af, eigen ik me dingen toe. Ik maak ze tot essentieel voor mijn bestaan, want anders ben ik niet ik. Tegelijkertijd voel ik me bedreigd, want als dit stukje wereld desintegreert, als anderen uit mijn leven verdwijnen en als de heilige zich niet meer toont zoals ik gewend ben, denk ik dat ik verloren ben.

Lichtlichaam

Het zich richten naar de aarde, waardoor de openheid naar de hemel van de jonge mens langzaam minder wordt, is een noodzakelijk proces. Het kind krijgt daarin de kans uit te groeien tot een individu dat zich bewust kan worden van zichzelf, dat zichzelf als onafhankelijk van anderen, van de tijd, van de wereld en van de heilige kan ervaren. Want,

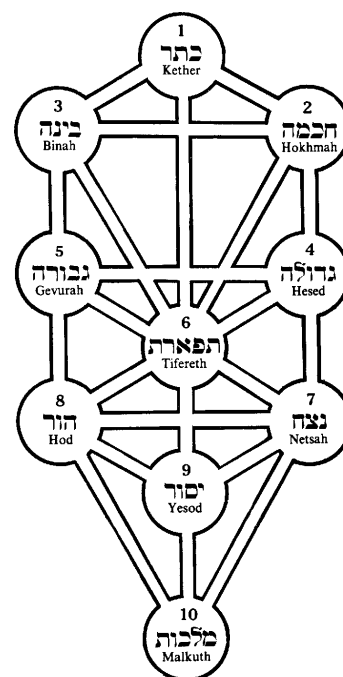
ook al is handelen in vrijheid in principe een goddelijke eigenschap, alleen als ik de ervaring van onafhankelijkheid heb opgedaan kan ik vrij zijn, ben ik in staat om keuzes te maken, kom ik tot zelfstandige daden en opent zich de mogelijkheid te kiezen tussen goed en kwaad. Dus eerst moet de mens volwassen worden en zijn plaats vinden in de wereld en dan wordt het tijd om aandacht te besteden aan de ziel. Dat begint letterlijk, in de praktijk van alledag, met het ervaren van onrust: is dit nu wat het leven me te bieden heeft? Het ego is een belangrijke aardse structuur, die niet kapot moet, maar het mag niet de bron zijn van waaruit ik handel. De persoonlijkheid, de uiterlijke mens, is het instrument waardoor de ziel zich kan uitdrukken op aarde. Het me zoveel mogelijk afstemmen op het **goede**, het **ware** en het **schone** met hulp van muziek, heilige geschriften, meditatie, gebed, liefde voor de natuur, mooie kleuren en beelden is wezenlijk voedsel voor de nephesh, de aardse ziel. In bijna elk leven zal iets van hemelse structuren bestaan. Denk aan de momenten van diepe liefde, diepe bewondering voor zonsondergang, een echte daad van naastenliefde, van onzelfzuchtigheid. Als ik werkelijk vanuit mijn hart iets doe, dan is dat per definitie een onsterfelijke daad. Als ik de heilige oprecht kan danken zonder in een onderhandelingspositie (als jij dit doet, dan zal ik dat...) terecht te komen, dan is dat een moment van tijdloosheid. In de tradities zijn geboden, religieuze rituelen en sacramenten ontwikkeld, om te helpen de fysieke en subtiele structuren van het aardse niveau (de wereld van assiah), te hervormen en in overeenstemming te brengen met de hemelse structuren. Langzaam maar zeker ontstaat op het niveau van de laagste hemel (yetzirah) een nieuwe vorm rondom de oorspronkelijke blauwdruk: het lichtlichaam, zodat de ziel, ruach, bewust kan handelen in de wereld van yetzirah. Het lichtlichaam bestaat dus nog niet bij de geboorte. Volgens de tradities moet het tijdens het leven op aarde geweven worden, elke dag een klein beetje. Op het moment van sterven kan het voldoende gereed zijn om, in de hemelwereld, voort te bestaan als ruach. Dus niet als ik of als persoonlijkheid. Voor de mensheid is er de gezamenlijke taak om zoveel mogelijk mensen de aardse voorwaarden te bieden, die nodig zijn om zoveel mogelijk van die momenten, die bijgeschreven kunnen worden in het boek des levens, te mogen ontvangen.

In de tradities wordt geleerd dat uiteindelijk zelfs op het niveau van briah zo'n gewaad geweven kan worden. Voorbeelden daarvan zijn de grote leraren van de mensheid, zoals het verheerlijkt lichaam van de christusgestalte, een soort universeel lichaam, waardoor de ziel, neshamah, in de wereld van briah, de hoogste hemel, actief kan zijn.

Levensboom

Reïncarnatie is niet, zoals er in het westen meestal onder verstaan wordt, een wedergeboorte in de tijd. Het is niet een wedergeboorte van een ziel of een persoonlijkheid. De enige die reïncarneert, die zich van boven naar beneden uit drukt, is de heilige. In de kabbalah wordt dit uitgelegd in het beeld van de omgekeerde boom. De wortels bevinden

zich in de hoogste werelden, de stam in de wereld van briah, de takken in yetzirah, de blaadjes in assiah. Zowel het menselijk lichaam, als de persoonlijkheid is van de wereld van assiah. In de paradox van leven en sterven is er sprake van een uniek lichaam dat sterft en uiteen valt. Tegelijkertijd kan, vanuit het universele perspectief, de natuur gezien worden als een dwarsdoorsnede, in de tijd, van een organisme dat al bestaan heeft sinds het leven er is en dat zal blijven bestaan tot het leven op aarde ooit zal verdwijnen. De mens is een klein celletje, die in positieve of negatieve zin bijdraagt aan dit totale organisme. Mijn lichaam is niet een afgesloten eenheid. Wat ik ervaar aan mijn eigen lijf, aan mijn eigen individu zijn, is het resultaat van een voortdurende wisselwerking, via de adem, via de zintuigen, via voedsel, tussen mijn omgeving en mij. Zoals het blad van de boom, zo valt het lichaam bij het sterven uiteen in zijn elementen. De 4 elementen, aarde, water, vuur en lucht zijn tijdelijk bij elkaar gekomen om dit unieke lichaam te vormen. Zij nemen de karakteristieken, de kwaliteit van deze persoon op om er, na afloop van het tijdelijke, mee terug te keren naar hun oerbron om van daar uit weer grondstof te worden voor nieuwe lichamen (van mensen, dieren en planten). Het is goede mest als ik een beetje redelijk met mijn lijf ben omgegaan en gif als mijn lichaam vol negatieve kwaliteiten zit. Voor het grote geheel betekent het groei of, als de grondstoffen niet zo goed zijn, degeneratie.

Een voorstelling van de kabbalistische levensboom

Ook de persoonlijkheidsstructuur is van tijdelijke makelij. Het terugvloeien naar de oerbron en de omvorming tot grondstof voor andere psychologische structuren is vergelijkbaar, duurt alleen langer (tientallen tot 100 jaar). Niet het ik, de persoonlijkheid, maar de verschillende aspecten verdeeld in de 4 elementen vormen de grondstof.

De kwaliteit hiervan is navenant de kwaliteit van leven. Een psychologische structuur is open, ontvankelijk voor andere psychologische structuren van zowel levenden als overledenen, die min of meer van dezelfde kwaliteit zijn. Het impliceert dat, naarmate ik me meer transparant maak voor de heilige, anderen meegenomen kunnen worden in de stroom. Bidden voor overledenen is uiterst belangrijk omdat zij daarin hulp krijgen in hun weg naar de heilige toe.

Zeven stadia na de dood

In het proces dat de gestorvene doorloopt kunnen 7 stadia onderscheiden worden. Er vindt een soort afpelproces plaats. Eerst wordt alles, dat bij de nephesh hoort, gezuiverd tot de essentie van de nephesh overblijft. Die wordt opgenomen in de ruach, die op haar beurt laagje voor laagje wordt afgepeld tot de essentie ervan overblijft. Die wordt opgenomen in de neshamah. En ook van de neshamah blijft uiteindelijk alleen de essentie over.

1. Het stervensproces, de **eerste dood**. Ideaal gesproken, bij een natuurlijke dood, bevindt de stervende zich in een rustige ruimte, is hij uitermate helder en kan zich voorbereiden op wat er komen gaat. Er is de waarneming van een licht, overledenen en engelen en het panorama waarin het leven zich toont in een essentiële vorm. Er is de ervaring van een grot of een tunnel.

2. Het **oordeel** van het graf. Nu moet het lichaam losgelaten worden. Voor de mens, die nog erg gehecht blijkt te zijn aan de aarde, kan dit een pijnlijke fase zijn. Voor degene die, tijdens het leven, geleerd heeft transparant te zijn voor de andere niveaus verloopt de scheiding doorgaans gemakkelijker. De gestorvene die patronen, structuren, beelden en begrippen heeft opgedaan over de gebeurtenissen na de dood zal de ervaringen beter begrijpen. Bewust ervaren is zinvol omdat elke bewuste ervaring transformatie kan betekenen. Het stervensproces is altijd een vorm van inwijding. Het stervensproces bewust mee maken, door de fasen heen, is de grootste inwijding die denkbaar is.

3. Fase van **gehenna**. De overledene verlaat de wereld van Assiah (de aardse werkelijkheid), de Nephesh (aardse ziel) wordt opgenomen in de Ruach. Als er bewustzijn is kan de overledene zichzelf zien als het (licht)lichaam dat de kwaliteit van leven uitdrukt. Het is stralend als er veel sporen van positieve aard zijn achtergelaten en vervormd bij negativiteit. In Gehenna kan ik me niet anders voordoen dan ik ben. De ziel, Ruach, wordt gezuiverd van alle tijdloze vervormingen van de 7 ondeugden. Alle momenten van haat, alle onbewuste spanningen, vrees en angst moeten verwerkt worden. Naarmate dit meer is duurt het proces langer en kan het zeer pijnlijk zijn. Om de pijn en het oprechte berouw dat nodig is, wordt Gehenna ook wel gezien als de hellen.

4. De lagere gan/tuin van Eden, de **tweede dood**. Als de vervormingen geneutraliseerd zijn komt de ziel vanzelf in de 4^e fase, waarin de 7 deugden tot bloei komen. Dit onder de voorwaarde dat het zaad er voor op aarde gezaaid is en dat er reeds kiemen voor zijn aangelegd.

Het uitgroeien van de deugden tot een volledige weerspiegeling van de Boom des Levens wordt de wedergeboorte genoemd, een 2^e bestaan, niet van de persoon, maar van de Ruach. Ervaringen van dit 4^e niveau kunnen zich, tijdens het leven, aandienen in diepe meditatie of in een diepe droom. Concrete vormen als bergen, rivieren en steden zijn hier uitdrukkingen van kwaliteiten en krijgen symbolische betekenissen. Oermythen verwijzen naar de tuin van Eden en ook de heilige mis zit vol symboliek (= werkelijkheid) van dit 4^e niveau. Let wel: het is niet de persoonlijkheid, die ervaart. Het is een ervaring van de ziel, die tot het bewustzijn doordringt. De 4^e fase kan ook gezien worden als de 2^e dood, omdat de ruach in fase 5 opgenomen wordt in de neshamah. Elke vorm van afgescheidenheid, elk uniek ikbesef, moet losgelaten worden. Dit kan net zo pijnlijk zijn als het achter moeten laten van het fysieke lichaam.

5. De **hogere tuin van Eden**. De spirituele en geestelijke vermogens en structuren, voor zover ze een voedingsbodem hebben gevonden in de Ruach en uiteindelijk in de concrete persoon op aarde, komen naar voren en worden gezuiverd. Geloof, hoop, liefde, maar ook het openen naar de Heilige komen tot ontwikkeling.

6. **Bundel van het leven**, de bron van Neshamah. Het is een ervaring van zo dicht bij de Heilige zijn, zo transparant, dat er nauwelijks meer onderscheid is.

7. **Niet-twee**. Hetzelfde als de Heilige en toch anders.

Tijdens het leven, hier en nu, bevind ik me op alle niveaus tegelijkertijd. Met het sterven verandert er niets, behalve dat ik na de dood, in het proces van terugtrekken, niet langer meer naar het fysieke lichaam kan gaan en na een tijdje niet meer naar de 2^e fase, dan niet meer naar de 3^e fase, en zo door, omdat er op die lagen dan geen bodem meer is voor de adem. Het leven op aarde maakt het mogelijk op alle niveaus structuren te doen ontstaan, die voedingsbodem zijn voor de ontwikkeling van deugden en geestelijke vermogens, waardoor de brug tussen hemel en aarde ontstaat.

De laatste rit

1. Wassen en verzegelen. Omdat bij het stervensproces allerlei krachten betrokken zijn die voordeel hebben bij het blijven bestaan van het lichaam en daarmee het loslaten bemoeilijken, wordt het lichaam gewassen en verzegeld. Wassen en ook het branden van wierook en kaarsen zuivert het van alle mogelijk bezoedelingen van niet fysieke aard. Het sluiten en verzegelen van ogen, oren, neus, mond en anus voorkomt dat krachten, die er niet in thuis horen, het lichaam tijdelijk gebruiken.

2. Danken. Er wordt afscheid genomen van de elementkrachten, water, lucht, aarde en vuur. Ze worden bedankt voor wat ze gegeven hebben en kunnen nu, na het sterven, terug naar de bronnen waar ze vandaan zijn gekomen. Ook de externe krachten behorend bij het denken en voelen worden bedankt en mogen wegvloeien.

3. Specifieke hulp voor deze unieke overledenen om de gang door de verschillende niveaus heen naar de **poort** van de tweede dood, naar de toekomstige wereld, af te leggen. Deze hulp is afhankelijk van de persoon en hoe open hij in zijn leven heeft kunnen zijn naar de heilige toe. Belangrijk is dat de overledene wordt toegesproken met zijn of haar **ware naam**, de naam die samenhangt met het **ware ik** en daarmee een uitdrukking is van de essentie. Op een subtiel niveau, vanuit het hart, is er nog steeds interactie mogelijk. Degene die de ritën uit voert kan aanvoelen of er hulp nodig is voor de dode om te beseffen dat hij gestorven is en of hij het lichaam los kan laten. Tijdens de wake kan een kring van verwanten en bekenden voor de overledene de weg naar de hemel, het licht, tegenwoordig stellen. Dat kan door zich, in gedachten en gebed, te openen voor de heilige, te denken aan de gestorvene en ervoor te zorgen dat hij in het licht van de heilige blijft en zich daar bewust van is.

4. De rouwdienst is bedoeld om met elkaar heel bewust te openen voor de poort, want nu zal de **nephesh** het lichaam definitief los moeten laten. In het met zijn allen aanwezig zijn, in een nog één keer tegen en over de persoon te spreken alsof hij nog leeft, in het memoreren van de goede en de essentiële daden en door te vragen dat hij/zij de weg moge vinden, ontstaat er een kanaal van licht.

5. Ook later nog is het zinvol af te stemmen op de dode en periodiek diensten te houden. Sterven in deze wereld wordt dan geboren worden in een andere, een nieuwe wereld.

Tot slot

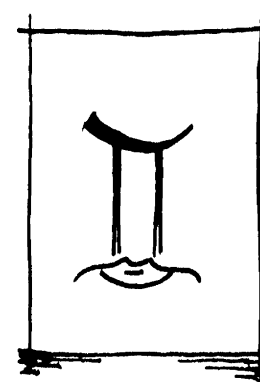
Het mysterie van de dood is niets anders dan het mysterie van het bewustzijn dat in staat is transparant te worden voor talloze werelden en niveaus. De dood geeft het leven een speciale zin die het zonder de dood nooit zou krijgen. In het iets ervaren van de hemelsfeer verandert de persoonlijkheid fundamenteel. In de paradox van het leven strekt het menselijk bestaan zich uit tot in de eeuwigheid en is het in de tijdelijkheid. Net zoals de heilige zich tegelijkertijd uitdrukt in de eeuwigheid en in de tijd.

Als ik nu, vele jaren na zijn dood, aan mijn vader denk, dan bestaat hij nog altijd. Hij en ik en met ons vele anderen zijn blaadjes aan dezelfde tak van de levensboom in een heel groot levensbomenbos. Er is contact in vreemde dingen, op onverwachte momenten en onverklaarbaar. Maar het is echt en het is goed. ■

PLANETENSpraak

Upageya

Houd me ten goede, het onderwerp beeldhouwen is niet van de baan. Integendeel zelfs, maar zo rond de

jaarwisseling is een terugblik op zijn plaats, en in mijn persoonlijke geval is het overzien van sommige dingen die gebeurd zijn wel even nodig. Astrologisch gezien is het misschien ook voor u leerzaam om met mij stil te staan bij enige, om in beeldhouwterminologie te blijven, erin hakkende wederwaardigheden uit mijn leven in het afgelopen jaar.

Een lang verhaal kort maken en vele verhalen met dezelfde strekking in één vertellen, komt voor het verstreken jaar neer op de vaststelling dat ik bij mijn beroepsuitoefening als koerier nogal eens in botsing ben gekomen met macht en gezag van overheden en aanverwanten waar het om handhaving van meestal wettelijke voorschriften ging. In de drie ergste gevallen heeft me dat, naar mijn overtuiging geheel ten onrechte, financiële inhoudingen, sancties en heffingen opgeleverd, die zo bovenmatig zijn dat ik niet weet waarvan ik die zou moeten betalen. En dat terwijl

een, weliswaar andere maar toch, overheid, al meer dan een half jaar schromelijk in gebreke blijft om de rekeningen voor mijn vervoersdiensten te voldoen.

Terugkijkend op deze gebeurtenissen was me al duidelijk geworden dat de pijnlijke verwerking van deze, hoewel tot op heden niet meer dan mentale, botsingen te maken moet hebben met de radixstand van mijn Saturnus in Tweelingen als heer 3 in 8 ingaand vierkant Apollo in Vissen als Heer 10 in 4. Bij een dergelijke stand is ook het intense gevoel van onrechtvaardigheid thuis te brengen naar aanleiding van de daarop volgende aanslagen die door Vadertje Staat op de fundamenteën van mijn financiële basis worden gepleegd, als voornoemde radixstand wordt gecompleteerd met de ingaande oppositie van Demeter als heer 9 vanuit sector 2 naar dezelfde Saturnus, welke oppositie dan weer door dezelfde Apollo uitgaand vierkant wordt overbrugd, die weer ingaand conjunct via Vulcanus vanuit sector 4, gelukkig uitgaand driehoek, maar niettemin op een Schorpioen-ascendant uitkomt.

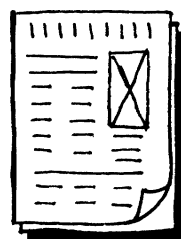
Ook was me duidelijk dat dit type gebeurtenissen niet voor het eerst in mijn leven hun opwachting maakten en daarom ben ik in de uiteindelijke oudejaarsrust eens gaan kijken waar voornoemde planeten zich actueel ten tijde van de botsingen ophielden en tijdens de later in de tijd volgende financiële effecten daarvan. Ik was niet verbaasd te zien dat Saturnus zich het hele afgelopen jaar in Tweelingen heeft bewogen en een groot gedeelte van dat jaar heen en weer pendelde over zijn radixpositie. Op het voor mij negatieve hoogtepunt van het jaar, een aanhouding voor een belachelijk feit door drie ambtenaren in functie, die in strengheid niet voor elkaar wilden onderdoen terwijl ze me een (vervoers-) misdrijf trachtten diets te maken, vormde de actuele Apollo een uitgaande conjunctie met de actuele Saturnus op de radixpositie van Saturnus, terwijl de actuele Demeter in Steenbok als der Dritte im Bunde, net over de radixpositie van mijn derde sectorgrens verbleef in een inconjunct-verhouding met zowel de radix- als actuele Saturnus. Als om de onverenigbaarheid van mijn in alle oprechtheid en nietsvermoedende goede trouw uitgevoerde (vervoers-) daad met hun geheel andere zienswijze daarop, conform de letter van een mij helaas onbekend wetje, nog eens extra te benadrukken. (Ter illustratie: De volgende dag hebben drie andere ambtenaren van dezelfde Rijksverkeersdienst me minuten lang in verbazing aangehaapt, omdat ze niet begrepen van welk strafbaar feit ik nu eigenlijk beschuldigd werd en welke verandering ik dan via hen, volgens een ook aan hen volslagen onbekende wet, op het kentekenbewijs van mijn auto moest laten aanbrengen.) Ik heb toen geschikt om de zaak niet op de spits te drijven in een overigens beleefde confrontatie en omdat de verbaliserende ambtenaar me daarbij – als ik het niet voor de rechter liet komen – een redelijk sanctiebedrag in het vooruitzicht stelde. Maar ook dat valt een half jaar later driedubbel tegen. Achteraf gezien kan ik een en ander wel in het geboden planetaire krachtenstramien plaatsen, maar vooraf zien aankomen en met name de ernstige gevolgen ervan voorzien...? Ik niet!

Er blijft mij niets anders over dan de schade onder ogen te zien. Dan blijkt dat mijn gevoel voor eigenwaarde er in ieder geval niet onder heeft geleden. Gelukkig, want dat is wel eens anders geweest met Apollo ingaand vierkant Saturnus als geboortestand. Wat de uiterlijke zaken betreft, ga ik met behulp van mijn radixconstellatie Venus in Waterman ingaand driehoek op Mars uitgaand conjunct Saturnus in Tweelingen (oppassen want de actuele Marspositie staat daarmee in inconjunctie!), een aantal vrijmoedige doch gepast strijdlustige beroepschriften schrijven tegen de mijns inziens onterechte en, gezien mijn bedrijfsomzet en daaruit voortvloeiende persoonlijke inkomen, volstrekt buitensporige sancties. Hopelijk kan ik het zo doen dat niet alle energie en werk zijn Waterloo vindt in het aan Apollo ingaand vierkant Saturnus gekoppelde radix-smartaspect van Apollo ingaand vierkant Mars. Met respect en waardigheid beleefd blijven dus, en voor de rechter op goede en terechte gronden voor mezelf opkomen, zonder me aan de strijd te hechten. Een strijd die jammer

genoeg nodig is, omdat het hierbij om bedragen gaat die ik niet met een “nou ja, pech gehad” neer kan tellen. Met Apollo in Vissen had ik dat laatste toch uiteindelijk het liefst willen kunnen.

Is het u trouwens opgevallen dat die hele fundamentele aspectenconstellatie tussen Mars/Saturnus en Demeter uit de **beeldhouwspraak** van de vorige keer, toen in relatie met Maan, nu in relatie met Apollo aan bod is gekomen? En dat het aardeteken Stier op mijn achtste sectorgrens weer de kleur van de uitwerking bepaalt? De vorige keer in steen en hout en deze keer in het niet minder aardse slijk dat geld heet. Je zou in mijn geval kunnen zeggen: op welk niveau er ook gehakt wordt, er vallen altijd spaanders! Toegegeven: **mijn karakter is mijn lot** en ook: **de vrije wil van het bewuste zelf stelt de grenzen aan de astrologische werking**, maar intussen doet de werkelijkheid zich autonoom, onafhankelijk en onbegrijpelijk voor, overlegt met niemand en *is* er eenvoudig, neutraal. We maken er ieder onze eigen werkelijkheid van met de kleur van ieders eigen horoscoop. En begrijpen doen we die keuze dan meestal pas achteraf.

Een goed nieuw jaar toegewenst! ■

NIEUWS & ACTUALITEITEN

● WvA-vragenmiddag

De vragenmiddag op 8 februari zal een wat andere vorm krijgen dan tot nu steeds gebruikelijk was. De werkvorm van het forum dat vragen beantwoordt zal ditmaal worden vervangen door een kringgesprek waarin over de onderwerpen met elkaar van gedachten kan worden gewisseld. Een van de in te brengen onderwerpen is de mogelijkheid van het klonen van menselijke individuen in verband met de geboorteastronomie. Meer informatie kunt u uiteraard vinden in de convocatie die u voor deze middag zult ontvangen.

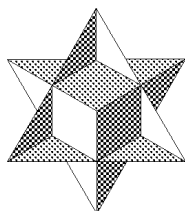
● WvA-Regiodag

Voor uw agenda: de WvA-Regiodag 2003 zal worden gehouden in oktober of november, en niet in mei zoals eerder vermeld.

● Wordt de FAG ontbonden?

Alle activiteiten van de Federatie Astrologische Groeperingen in het Nederlands Taalgebied (FAG) zijn tot 1 januari 2005 opgeschort. Als voor die datum geen nieuw bestuur wordt gevonden zal de FAG worden ontbonden. Wie het teloorgaan van deze koepelorganisatie aan het hart gaat kan binnen deze termijn dus nog actie ondernemen om de FAG voor de ondergang te behoeden. ■

Manja van der Toorn

ADRESSEN WvA

Kern

Bestuur van de WvA

Voorzitter: Dhr. Th. Ram
Secretaris: Mevr. M.T.A. van der Toorn
Penningmeester: Mevr. M. van Nieuwburg-v.d. Horst
Leden: Dhr. I. de Boer
Dhr. U. Elbers
Mevr. M. Heins-v.d. Bruinhorst
Dhr. M.C. ten Noever de Brauw

URANIA

Dhr. I. de Boer

Internet

WvA-secretariaat: stichtingwva@zonnet.nl
URANIA redactie: urania@zonnet.nl
WvA op het Web: <http://home.zonnet.nl/stichtingwva>

Regio's

Algemeen contactpersoon: dhr. U. Elbers

Amstelveen: mevr. J. Stam-Nol, Keizer Karelweg 265, 1181 RD Amstelveen, tel. 020 - 641 89 86

Brabant: dhr. Th. Verwijst, Loo 37, 5388 SB Nistelrode, tel. 0412 - 611 201

Den Haag: mevr. W. Klein, Parkweg 21 R, 2585 JH, 's-Gravenhage, tel. 070 - 355 66 64

Friesland: mevr. J. Langedijk, 7e Vegelindwarstraat 3, 8933 DD Leeuwarden, tel. 058 - 212 84 62

Het Gooi: mevr. J.C.M. van der Beek-Zonderland, Beukenlaan 13, 3762 AE Soest, tel. 035 - 601 09 37

Nijmegen: dhr. J. Geraets, Meyhorst 91-24, 6537 KM Nijmegen, tel. 024 - 345 29 05, e-mail j.geraets@chello.nl

Utrecht: mevr. R. Camphuijsen, Burg. van Heemstrakwartier 95, 3731 TC De Bilt, tel. 030 - 294 19 83, e-mail emaille_andromeda@yahoo.com

Zeist: mevr. M. Heins-van de Bruinhorst

Stichting Opleidingen Astrologie (STOA)

Administratie: Mevr. B. Moerbeek-Ram
Docenten: Dhr. B.B. de Beer
Mevr. M.T.A. van der Toorn
Examens: Dhr. D. van Zwol

Bibliotheek

Mevr. M.T.A. van der Toorn

Adressen

Dhr. B.B. de Beer, Gooioord 168, 1103 CL Amsterdam, tel. 020 - 699 05 25, e-mail bbdebeer@cybercomm.nl

Dhr. I. de Boer, Oostzeedijk 4b, 3063 BB Rotterdam, tel./fax 010 - 453 18 76, e-mail ingmardb@zonnet.nl

Dhr. M.C. ten Noever de Brauw, Prof. Lorentzlaan 85, 3707 HB Zeist, tel. 030 - 691 57 89, e-mail m.c.t.n.debrauw@wxs.nl

Dhr. U. Elbers (Upageya), Balthasar Beckerstraat 33, 8835 XN Oosterlittens (F), tel. 0517 - 342 394, fax 0517 - 342 153, e-mail oop.elbers@12move.nl

Mevr. M. Heins-van de Bruinhorst, Van Ostadelaan 2, 3712 AV Huis ter Heide, tel. 030 - 693 14 93, e-mail miepheins@wanadoo.nl

Mevr. B. Moerbeek-Ram, Stroomerlaan 1, 1861 TJ Bergen (NH), tel. 072 - 589 44 56, e-mail b.moerbeek@planet.nl

Mevr. M. van Nieuwburg-van der Horst, Radiostraat 74, 1223 BE Hilversum, tel. 035 - 685 10 75, fax 035 - 642 27 62

Dhr. Th. Ram, Valkeveenselaan 15, 1411 GT Naarden, tel. 035 - 697 08 02, fax 035 - 683 82 99, e-mail Ram.Lameris@net.HCC.nl

Mevr. M.T.A. van der Toorn, Oostzeedijk 4a, 3063 BB Rotterdam, tel. 010 - 453 27 08, e-mail mvdtoorn@zonnet.nl

Dhr. D. van Zwol, Vierhuisterweg 7, 8919 AH Leeuwarden, tel. 058 - 266 65 66, e-mail douwe@vanzwol.org of douwevz@bigfoot.com

Stichting
Opleidingen Astrologie

De Stichting Opleidingen Astrologie verzorgt de uitgave van een vernieuwde schriftelijke cursus astrologie. In 24 lessen wordt u onder begeleiding van vakkundige docenten vertrouwd gemaakt met de achtergronden en de praktische toepassing van astrologische wetmatigheden volgens het WvA-systeem.

Na afronding van de cursus wordt de gelegenheid geboden een aansluitend examen af te leggen, dat eenmaal per jaar wordt afgenomen. Aan de geslaagden wordt het certificaat uitgereikt. Deze cursus verschaft u een degelijke basis voor verdere studie in de astrologie.

Bent u geïnteresseerd en wilt u nadere informatie, dan kunt u zich wenden tot de administratie. Het is mogelijk een proefles aan te vragen.

Administratie: Mevr. B. Moerbeek-Ram
Stroomerlaan 1, 1861 TJ Bergen (NH)
tel. 072 - 589 44 56, e-mail b.moerbeek@planet.nl

BOEKHANDEL

Nieuwe & Antiquarische boeken

Synthese

GROTE VOORRAAD BINNENLANDSE EN BUITENLANDSE
BOEKEN OP HET GEBIED VAN:
Astrologie - Esoterie

Adres: VAN STOCKUM Boekverkopers
Noordeinde 62, 2514 GK DEN HAAG
Telefoon 070 - 346 33 17, fax 070 - 392 38 95
E-mail: noordeinde@vanstockum.nl, website: www.vanstockum.nl